

90 ÉV
A MEGYERI ISKOLÁBAN

2005.

90 éves
a Megyeri Úti Általános Iskola

„Az iskola arra való, hogy az ember
megtanuljon tanulni,
hogy felébredjen tudásvágya,
megismerje a jól végzett munka örömét,
megismerje az alkotás izgalmát,
megtanulja szeretni, amit csinál,
és megtalálja azt a munkát,
amit szeretni fog.”

(Szent-Györgyi Albert)

90 éves
a Megyeri Úti Általános Iskola

Évkönyv

2005.

Kiadó
Hamzáné Szita Ilona

Szerkesztők

Sike Bernadett
Guba Edit
Untisz Tímea

Az iskola logóját készítette:
Molnárné Szőnyi Zsuzsanna

Nyomdai munkák

Tartalom

Köszöntő	5
Iskolatörténet.....	6
Múltidéző	7
Régi idők emlékei képekben	8
Az osztályozás története.....	11
Emlékkönyv	12
A 2004 – 2005 – ős tanév osztályai.....	30
A 2004 – 2005 – ős tanév pedagógusai.....	48
A 2004 – 2005- ős tanév adminisztratív és technikai dolgozói.....	49
Iskolánk mindennapjai	50
Versenyeredményeink.....	54
Akikre büszkék vagyunk.....	57
Hagyományaink képekben	58
Kirándulások, táborozások	61
„Így írunk mi...”	63
Diákmunkák – alsó tagozat	64
Diákmunkák felső tagozat.....	66
Számítógépes grafikák	68
Az én iskolám – diákíráások	70
Az én iskolám – diákíráások	70
Az évkönyv munkatársai.....	71

KÖSZÖNTŐ

„Embert nevelni a legszebb hivatás.
Légy nemes, gazdag lelkű ember,
hogy emberré tehess másokat
a magad embersége által.”

(Móricz Zsigmond)

Tisztelt Olvasó!

Iskolánk 1914-ben fogadhatott először kisdíákokat. Bizonyosan nehéz, történelmi tanév lehetett. Talán a viharos időszak, talán az intézmény többszöri költözése okozhatta, hogy sajnos nem maradt ránk a múltból sem írásos, sem tárgyi emlék a mai kor számára.

Tantestületünk régóta készül, hogy megismerje, felkutassa iskolánk történetét. Az elmúlt évben sokan, sokat igyekeztünk tenni azért, hogy írásos és tárgyi emlékeket gyűjtsünk össze az utókor számára.

Minél többet dolgoztunk az évkönyv és kiállítás anyagának összegyűjtéséért, annál bizonyosabbá vált, hogy sok munka vár még ránk.

Könyvünk egy-egy fejezetében ismét megelevenedhetett a múlt. A képeken mosolyok, tekintetek, ünnepélyes pillanatok keltek ismét életre. Régen feledésbe merült percek a messzeségből. Örömmel, lelkesen gyűjtöttük, rendezgettük. Meg-megálltunk és elidőztünk velük egy kicsit.

Kutatjuk a múltat, mert szeretnénk méltó kiadvánnyal és kiállítással köszönteni a 90. tanévet. Fontos feladatunk a múlt értékeinek megbecsülését közvetíteni a gyerekek felé.

Keressük az emlékeket, hogy tanítványainknak kézzelfoghatóvá tegyük az iskola emlékein keresztül is az elmúlt századot, amelyben világháborúk és forradalmak közepette nevelkedtek a gyerekek. Keressük az oktatás múltját, hiszen sokak számára nagyon érdekes megismerni a régi tankönyveket, iskolai berendezési tárgyakat, szemléltetőeszközöket, értékelési rendszert.

Kutatjuk iskolánk és egyben Megyer múltját. Iskolánkban nemzedékek nőttek fel. Reményeim szerint könyvünk segít megőrizni a régi és a mai Megyeri Iskola emlékét, segít tovább kutatni a múlt feledésbe merült emlékeit, s talán méltó elődje lesz egy majdan rendszeresen megjelenő évkönyvnek.

Kiadványunkkal, egyben szeretnénk bemutatni a mai Megyeri Úti Általános Iskolát is. Emléket kívánunk állítani a napjainkban itt tanuló gyerekeknek, az itt dolgozó pedagógusoknak és az iskola minden dolgozójának.

A bevezető soraiban köszönetet mondok mindazoknak, akik féltve őrzött emlékeik közreadásával, gondolataik lejegyzésével hozzájárultak a könyv megalkotásához és a kiállításához.

Jó szívvel ajánlom könyvünket minden tanulónknak, öregdiákunknak, szüleiknek, nagyszüleiknek, pedagógus társainknak, az itt dolgozóknak, akik iskolánkban töltik, vagy töltötték életük meghatározó részét, akik ránk bízta gyermekeiket.

Hamzáné Szita Ilona
Igazgató

ISKOLATÖRTÉNET

*“A világ legklasszabb sulija, nagyszerű tanárokkal, tanítókkal. Legalábbis én akkor ezt úgy éreztem. Nagyon szerettem ebbe az iskolába járni!” - írja ... Éva, festő.
“télien a Megyeri Iskola tantermeit Józsi bácsi, a pedellus melegítette be. A zöld színű cserépkályhákat sokszor a tanulók által vitt tüzelővel tudta csak befűteni. Az óráközi szünetekben húsz fillérért nyalókát árult. Színes kakasnyalókákat, meg medvecukrot. Micsoda finomságok voltak azok akkor! Az igazgató úr, Zágráb József, kedves, bajszos ember volt, aki ha mérges volt, még akkor is ott volt a mosoly a bajusza sarkában. A felejthetetlen*

pedagógusok közül is kitűnt Nagybányai tanár úr, aki nagy felelősséggel, rendet követelve nevelte tanítványait. Hauryné, aki rajz- és énektanárunk volt, számos zenés színdarabot tanított be nekünk, melyeket hol az iskolában, hol a zárda nagytermében, hol pedig kultúrházakban adtunk elő. Volt ott Jancsi és Juliska, Kádár Katica, Kéményseprő és a pékinas, Karácsony ünnepén és a Peches Pierro. Sokszor Hauryné kísért minket pianínón. Máskor táncoltunk, meg verseket szavaltunk. Az előadásokhoz a díszleteket magunk terveztük és festettük. Matematika és kézimunka - micsoda párosítás! - tanárnőnk Kaszap Margit apáca volt. Vékony alakja mindig fekete ruhában, mint az aritmetika és algebra megtestesült egyszerű eleganciája, szigora a logikán és a tiszta gondolon alapult. Az akkor is zavarosan értékelt történelmet a sötét csikos kosztümében mindig csinos Szacsvainé, a változó határok-frontok földrajzát az erélyes hangú, nagy keblű, melegszívű, az ifjúságért aggódó Vízhányóné, a szépséges világ- és magyar irodalmat pedig osztályfőnökünk, a szigorú, de igazságos Szabóné tanította. Farkas József rajztanár vezetett be a festészet titkaiba. Mikor tizenhárom éves voltam, ő vitt el először színházba a feleségével. Az ember tragédiáját láttuk a Nemzeti Színházban. Csodálatos, meghatározó élmény volt számomra. Egy új, mélységében gazdag világ mutatkozott meg a tizenhárom éves külvárosi kislánynak.”

Az alapító okirat szerint a Vallás és Közoktatási Minisztérium 1914-ben alapította az iskolát, akkor Újpest II. számú Általános és Polgári Fiúiskola néven. (Később Megyeri Úti Elemi Iskola) Dr. Ugró Gyula: Újpest c. könyvében írja: *“Újpest erős fejlődése folytán az 1912-ik évben a Béla utcában a hetedik állami elemi iskola is felállítatott, s ennek igazgatója Székely Henrik lett.”*

Ugyanezen forrás alapján tudhatjuk meg, hogy az iskola négy osztályos elemi iskolaként indult. Az 1913/14-es tanévben négy tanteremben négy osztály, az 1930/31-es tanévben már hat tanteremben hét osztály tanult. Ebben az időben itt nem volt koedukáció, fiúk és lányok külön osztályba jártak.

Az ötvenes évek az élet minden területén, így az oktatásban is, változásokat hozott.

1958/59-ben nagy lendülettel került sor a politechnikai oktatás bevezetésére. A Megyeri Úti fiúiskolában mezőgazdasági, az összes többi kerületi iskolában pedig ipari politechnikai oktatás folyt.

A kerület fejlődése következtében az általános iskoláskorú népesség megkétszereződik.

1980-ban három új iskola épül Újpesten, összesen 64 tanteremmel. A Megyeri 10 tanteremmel, ebédlővel és konyhával bővül.

2004-ben iskolánk nappali rendszerű általános műveltséget megalapozó intézmény, 8 évfolyamos, 1995. november 9-től folytat emelt szintű számítástechnika oktatást.

MÚLTIDÉZŐ

Koplányi Józsefné, mindenki Vera nénije 1959 óta dolgozik iskolánkban. Férje gondnok volt itt, s négy gyermeke a Megyeriben végezte általános iskolai tanulmányait.

Iskolánk öreg falai sok-sok színes egyéniséget „ismerhettek” meg a hosszú évek során. Egyikük Koplányi Józsefné, Vera néni. Kedves, törekeny alakja egybefonódik iskolánk múltjával és jelenével is.

1959-ben kezdett a Megyeriben dolgozni. Nemcsak munkahelye, hanem egész élete, élettere ez az iskola.

Férje, Koplányi József évekig gondnokunk volt. Mind a négy gyermeke itt, iskolánkban tanult, itt nőtt fel.

Reggel, délután, este mindig számíthattunk rá. Negyvenöt évig hűségesen tevékenykedett a tanulók, és iskolánk érdekeit szeme előtt tartva. Közel a kilencvenedik évéhez, még ma is szereti a gyermekeket, a gyermekzsivajt. Ez tartotta ilyen hosszú ideig nálunk.

Legkedvesebb élményeként a tíz évvel ezelőtti kitüntetést, az ÚJPEST GYERMEKEIÉRT díjat tartja számon.

KÖSZÖNJÜK FÁRADHATATLANSÁGÁT, KEDVESSÉGÉT, VERA NÉNI!

MÚLTIDÉZŐ

RÉGI IDŐK EMLÉKEI KÉPEKBEN

Megyeri úti Általános Leányiskola

							
<i>Dr. Bagó Teréz</i>	<i>Dr. Gyöngy Pál</i>	<i>Marcsinka Terézia</i>	<i>Papp László</i>	<i>Szabó Károlyné</i>	<i>Pászty László</i>	<i>Béres Károl</i>	<i>Mikalovics Károly</i>

1958-ban végzett VIII. B osztály

								
<i>Pászty Mária</i>	<i>Gyöngy Aladár</i>	<i>Tokonyi Mária</i>	<i>Horváth Mária</i>	<i>Hórnécs Károly</i>	<i>Szabó Anna</i>	<i>Fűrész György</i>	<i>Almasi Károly</i>	<i>Jókai Margit</i>

								
<i>Kovács Anna</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Horváth Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>

Tulajdonk: 1963. évben.

						
<i>Pászty Mária</i>	<i>Horváth Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>	<i>Pászty Mária</i>

RÉGI IDŐK EMLÉKEI KÉPEKBEN

Szükséges tudnivalók.

Csak abból a gyermekből lesz életrevaló ember, aki kerüli mindazt, ami az egészségnek árt. Különösen kerülnie kell a gyermeknek a dohányzást és a szeszes italokat: a bort, sört és pálinkát. A dohány és a szeszes ital, kivált a pálinka, olyan erős mérég, hogy a felnőtt embernek is árt, a gyermeket pedig idelötte sírba viszi.

Amelyik gyermek dohányzik vagy szeszes italt iszik, az nem halad a tanulásban és testileg is elcseszeveszedik, erőtlenné, munkára képtelenné lesz.

Ez a két mérég oltja be leggyakrabban az emberekbe a tüdővész csirját is, ami igen sok embernek ássa meg a sírját. Mert a tüdővész nagyon ragadós betegség és mindenki megkaphatja. Hazánkban 70.000 embert visz el ez a rettenetes betegség évenként.

Legjobb ellenszere a tisztaság és a jó levegő.

De nemcsak az arcot kell tisztán tartani, hanem egész testünket, ruhánkat és lakásunkat is. Nem szabad a lakásban köpködni, mert a köpés irdorító és terjeszti a betegségeket is. Minden romlott, bűzös dolgot a lakásból és környékéről el kell távolítani. Gyakran és jó ideig kell a lakást télen-nyáron szellőztetni. Tüdőnkét úgy felfrissíti a tiszta levegő, mint szomjúságtól tikkadt testünket a tiszta víz. Aki szereti a tisztaságot, az igen sok betegségtől menekül meg.

Különösen arra kell figyelni, hogy sem a ragadós betegségekben levők, sem az ilyen betegek holnijai egészséges emberrel érintkezésbe ne jussanak. Ilyen, gyakran előforduló ragadós betegségek a tüdővészen kívül a kanyaró (vörös himlő), a vörheny (skarlat, sarchach), a szamárköhögés (kehe) és a ronesoló toroklob (difteritisz). Ha valamely gyermek ilyen betegségbe esik, azonnal orvost kell hozzá hívatni és mindaddig nem szabad a többi gyermekhez eresztetni, amíg az orvos meg nem engedi.

(Folytatása a borók 3. oldalán.)

ELEMI NÉPISKOLAI

ÉRTESÍTŐ KÖNYVECSKE

Szűf Erzsébet

iskolai tanuló részére.

E könyvecske kiállítása bűnyeg- és díjmentes, de ha előbb vagy később más okból másolatpéldányra van szükség, a másolat kiállításért az igazgatónak, illetőleg a tanítónak nagy korona munkáját, továbbá az irtap díja fizetendő.

BUDAPEST,
KIRÁLYI MAGYAR EGYETEMI NYOMDA.

Aranykoronás napló feljegyzése: 10.

ÉVKÖZI ÉRTESÍTŐ

a mindennapi iskola IV. osztályáról.

Karácsonykor: 1934. 12. 31.	1935. 12. 31.
Magyariságot: <i>diadala</i> /	
Szorgalmat: <i>diadala</i> /	
Előmenetele: <i>hiány</i> /	
Mulaasztott: <i>hiány</i> /	hiány
Nem igazolt: <i>hiány</i> /	hiány

Jegyzet: *Szűf Erzsébet*
Látta: *Szűf Erzsébet*
1935. évi.

Húsvétkor: 1935. 12. 31.	1936. 12. 31.
Magyariságot: <i>diadala</i> /	
Szorgalmat: <i>diadala</i> /	
Előmenetele: <i>hiány</i> /	
Mulaasztott: <i>hiány</i> /	hiány
Nem igazolt: <i>hiány</i> /	hiány

Jegyzet: *Szűf Erzsébet*
Látta: *Szűf Erzsébet*
1936. évi.

ÉVVEGI ÉRTESÍTŐ.

Szűf Erzsébet

a mindennapi elemi iskola IV. osztályának tanulójának az 1934/35. iskolai évi végén a következő osztályzatot érdemelt:

Magyariságot: <i>diadala</i> /
Szorgalmat: <i>diadala</i> /
Hit- és erkölcstan: <i>hiány</i> /
a) Bűnök és életmódszabályok: <i>hiány</i> /
b) Olvasás és olvasmánygyűjtés: <i>hiány</i> /
Magyar nyelv: <i>hiány</i> /
a) Fogalmazás: <i>hiány</i> /
b) Helyesírás és nyelvi magyarázat: <i>hiány</i> /
Számolás és mérés: <i>hiány</i> /
Földrajz: <i>hiány</i> /
Természettudomány, gyakorlat és kísérlet: <i>hiány</i> /
a) Rajzolás: <i>hiány</i> /
b) Ének: <i>hiány</i> /
c) Könyvtudás: <i>hiány</i> /
d) Testgyakorlás: <i>hiány</i> /

Mulaasztott: *hiány* /

Nem igazolt: *hiány* /

Kelt: *Szűf Erzsébet* 1935. évi. január hó 24. n.
Szűf Erzsébet
iskolavezető, elnök

Aranykoronás sorozata: 49

FELEVI ÉRTESÍTŐ

Makay Eva Maria tanuló által

1935. évi. január hó 24. n. általános iskola, népművelési osztályban az 1934/35. évi első felében elért eredményéről.

Magyariságot: <i>diadala</i> /	5
Hit- és erkölcstan: <i>hiány</i> /	7
Bizonyítást: <i>hiány</i> /	7
Olvasás - Magyar nyelv- és ismeretek: <i>hiány</i> /	7
Írás: <i>hiány</i> /	6
Fogalmazás: <i>hiány</i> /	6
Nyelvi ismeretek: <i>hiány</i> /	7
Történelem: <i>hiány</i> /	7
Föld- és néprajz: <i>hiány</i> /	7
Ac ember élete: <i>hiány</i> /	7
Természettudomány: <i>hiány</i> /	7
Természettudomány - Vegytan: <i>hiány</i> /	7
Számolás és mérés: <i>hiány</i> /	7
Rajzolás: <i>hiány</i> /	7
Ének: <i>hiány</i> /	6
Testnevelés: <i>hiány</i> /	7
Vilámtudás tárgyak, gyakorlatok: <i>hiány</i> /	7
gyakorlatok: <i>hiány</i> /	7
nyelv: <i>hiány</i> /	7

Általános tanulmányi eredmény: *hiány* /

A nevelő tanítást hátrahozta:

Jegyzet: *Szűf Erzsébet*
Látta: *Szűf Erzsébet*
1935. évi. január hó 24. n.

Kelt: *Szűf Erzsébet* 1935. évi. január hó 24. n.
Szűf Erzsébet
iskolavezető, elnök

Aranykoronás sorozata: 49

BIZONYÍTYÁNY

Makay Eva Maria tanuló által

1935. évi. január hó 24. n. általános iskola, népművelési osztályban az 1934/35. évi első felében elért eredményéről.

Magyariságot: <i>diadala</i> /	5
Hit- és erkölcstan: <i>hiány</i> /	7
Bizonyítást: <i>hiány</i> /	7
Olvasás - Magyar nyelv- és ismeretek: <i>hiány</i> /	7
Írás: <i>hiány</i> /	6
Fogalmazás: <i>hiány</i> /	6
Nyelvi ismeretek: <i>hiány</i> /	7
Történelem: <i>hiány</i> /	7
Föld- és néprajz: <i>hiány</i> /	7
Ac ember élete: <i>hiány</i> /	7
Természettudomány: <i>hiány</i> /	7
Természettudomány - Vegytan: <i>hiány</i> /	7
Számolás és mérés: <i>hiány</i> /	7
Rajzolás: <i>hiány</i> /	7
Ének: <i>hiány</i> /	6
Testnevelés: <i>hiány</i> /	7
Vilámtudás tárgyak, gyakorlatok: <i>hiány</i> /	7
gyakorlatok: <i>hiány</i> /	7
nyelv: <i>hiány</i> /	7

Általános tanulmányi eredmény: *hiány* /

A nevelő tanítást hátrahozta: *hiány* /

Jegyzet: *Szűf Erzsébet*
Látta: *Szűf Erzsébet*
1935. évi. január hó 24. n.

Kelt: *Szűf Erzsébet* 1935. évi. január hó 24. n.
Szűf Erzsébet
iskolavezető, elnök

AZ OSZTÁLYOZÁS TÖRTÉNETE

Az értékelés lényege a viszonyítás: viszonyítás a követelményekhez, a társakhoz, a tanuló korábbi teljesítményeihez. Az eredmény többféleképpen jelezhető (pl. metakommunikációs jelzésekkel, szóbeli vagy írásbeli elemzéssel, pontozással, stb.), de az értékelés leggyakoribb, legáltalánosabb módja az osztályozás.

Az osztályozás története Magyarországon a XVII. század elején kezdődött. A diákokat a tantermekben négy csoportba ültették: aki az első padban ült, az jeles volt (latinul: eminens), a következő csoport neve: első rend, a gyengébbek csoportja: második rend, a rossz tanulók csoportja a harmadik rend. (Természetesen minden latinul értendő.) A tanároknak a tanulókat a négy csoporton belül is rangsorba kellett állítaniuk. Minden tantárgyból ez a rangsorbeli szám jelezte a gyerek teljesítményét. Aki több tárgyból ért el jó eredményt, az került előbbre a tanteremben. A XVIII. század végétől a nagyobb városok gimnáziumai minden tanév végén nyomtatásban is megjelentették a tanulók összesített átlageredményét, latin nyelven. Ebben osztályonként felsorolták a tanulókat, négyes tagolásban, a négy csoporton belül egyéni rangsorolással. Akik a második rendbe kerültek, azoknak osztályt kellett ismételniük, akik pedig a harmadik rendbe jutottak, azoknak el kellett hagyniuk az iskolát. (Innen a második latin jelentésből ered a szekund szó „legrosszabb osztályzat” jelentése.)

1806-tól hittanból, 1820-tól magyar nyelvtudásból külön is rangsorolták a tanulókat – vagyis „osztályzatot” kaptak.

1848. nyarától eltűnt a rangsorolás, ettől kezdve ábécérendben közölték az osztály tanulóinak névsorát, s minden más mellett három érdemjegyet tüntettek fel: a hittanból, latinból és „egyéb rendes tanulmányokból” elért eredményt. Jeles, elsőrendű, vagy másodrendű érdemjegyet kaphattak a diákok. Az 1850-51-es tanévtől egyszerűsödik az osztályzás: a tanév végén egyetlen összesített átlagosztályzatot kaptak a gyerekek. Az 1862-63-as tanév döntő változást hozott. Nemcsak az egyes tantárgyakat bírálták el külön-külön, hanem a magatartást, a figyelmet és a szorgalmat is, a következőképpen:

1. Erkölcsei viselet (magatartás): példás, dicséretes, törvényszerű, kevésbé törvényszerű, nem törvényszerű.
2. Figyelem: feszült, kellő, változó, szórakozott.
3. Szorgalom: engedetlen, kellő, hanyatló, elégtelen, rossz.
4. Egyes tantárgyak: kitűnő, jeles, jó, elégséges, elégtelen, rossz.

E részjegyekből számították ki az átlagosztályzatot, amely kitűnő, jeles, 1. rendű, 2. rendű és 3. rendű lehetett. Akinek az átlaga 2. rendű lett, annak abba kellett hagynia a tanulmányait.

A két világháború között az érdemjegyek száma csökkent: egyes, kettes, hármas vagy négyes kerülhetett a félévi és a tanév végi bizonyítványba. A legjobb jegy az egyes volt! Az 1930-as évek végén a szorgalom helyett a rendszereteket osztályozták. Az 1948-49-es tanévtől a magaviseletet és a rendszereteket összevonták magatartássá, az osztályzat lehetett példás (3), jó (2), tűrhető (1). Ettől kezdve a magasabb szám a jobb. Az egyes tantárgyak osztályzása hétfokozatú lett: kitűnő (7), jeles (6), jó (5), közepes (4), elégséges (3), gyenge (2), elégtelen (1). 1950-ben az összes hazai oktatási intézményben bevezették a szovjet iskolákban szokásos értékelést. Ezt a rendszert használjuk ma is: magatartásból négy, szaktantárgyakból öt osztályzat van. 1964-től ismét bevezették a szorgalom osztályzását is, a magatartáshoz hasonlóan négy érdemjeggyel. A jelenleg érvényes osztályzatot – fokozatok tehát a következők:

Magatartás: példás (5), jó (4), változó (3), rossz (2)

Szorgalom: példás (5), jó (4), változó (3), hanyag (2)

Szaktárgyak: jeles (5), jó (4), közepes (3), elégséges (2), elégtelen (1)

EMLÉKKÖNYV

-Volt igazgatók visszaemlékezései-

„... joggal lehetünk büszkék... az összehangolt, önzetlen összefogásra...”

Örömmel teszek eleget Hamzáné Szita Ilona igazgatónő kérésének, hogy emlékeim rövid leírásával vegyek részt az iskola évkönyvének készítésében.

1974-től 1991-ig dolgoztam a Megyeri Úti Általános Iskolában: 4 évig igazgatóhelyettesként, majd 13 évig nyugdíjba vonulásomig, igazgatóként.

Nehéz, de nagyon szép időszak volt ez pályámon. „Hőskornak” nevezem ezeket az éveket. Legfőbb tennivalónk, a nevelő-oktató munka jó színvonalú ellátása mellett, meg kellett küzdeni a rossz körülményekkel. A bővítés, korszerűsítés okozta nehézségek és az akkoriban nagymértékű munkaerő-, ezen belül a szakképzett pedagógushiány komoly gondot jelentettek. Az iskola legtöbb jelenlegi dolgozója és valamennyi tanulója számára az említett nehéz időszak ma már történelem. A gyerekek szülei, nagyszülei között viszont bizonyára sokan vannak, akik tanúsíthatják szavaim igazságát, hiszen ők is tanítványaink voltak akkoriban.

Ma már távoli emlék. A fiú és lányiskola összevonása után még évekig birtokoltuk mindkét épületet. Sárban, hóban a mai Déri Miksa Kollégium épületébe járt étkezni az iskola minden tanulója. Az osztályok nagyon rossz, rideg körülmények között tanultak. A helyhiány miatt utaztatásokkal -az Attila utcai és az Árpád úti Általános Iskolába, a szomszéd iskola könyvtárában, valamint ERDÉRT faházak termekben -, egy ideig kétműszakos tanítással, korszerűtlen világítás és fűtés mellett végeztük munkánkat.

Bővebben is szólhatnék ezen időszak mostoha körülményeiről, de talán ennyi is elég ahhoz, hogy a jelenlegi diákok és pedagógusok örüljenek jó és szép elhelyezésüknek és becsüljék meg környezetüket.

Kérdezhetné az olvasó, hogyan sikerült úrrá lenni a nehézségeken?

Munkánk, iskolánk szeretetével, elkötelezettségünkkel, a gyerekek iránti felelősségérzettel, a szülők segítségével, a nagy többség jó alkalmazkodási képességével és a reménnyel, hogy az ismert elképzelések szerint számítani lehet majd a körülmények javulására.

Mindig nagy értéknek tartottam, hogy mind a tantestület, mind a gyerekek és szüleik mozgósíthatók voltak a különféle, nem szorosan a munkájukkal összefüggő feladatokra. Úgy vélem, joggal lehetünk büszkék arra az összehangolt, önzetlen összefogásra, sok-sok fizikai munkára, amellyel birtokba vettük a többszöri halasztás után elkészült új szárny termeit. Élveztük a korszerű világítást, fűtést. Nagy öröm volt számomra a napi munka után éjszakánként megtervezni a berendezést, jól sáfarkodni a rendelkezésre álló, megelégedésünkre kapott összeggel. A tantestület, a szülők és kiskatonák, valamint a gyerekek, segítségével takarított. Így rendezték be, tették otthonossá, széppé iskolánkat.

Az új iskolában, akkor minden taneszköz rendelkezésre állt. Részben központi, részben saját erőforrásból korszerűsítettük és bővítettük az audiovizuális eszközök körét. Minden tanteremben volt televízió, írásvetítő, magnó vagy lemezjátszó, diavetítő stb.

A számítógép a 80-as évek végén jelent meg, használata gyerekcipőben járt.

Inkább csak izlelgettük, kezelői tanfolyamokat végeztünk, ajándékba kapott használt, már korszerűtlen gépeken gyakorolt gyerek és felnőtt. Ma már az iskola tanulóinak kiváló eredményeiről olvashatunk. A számítástechnikai oktatás a tanulási folyamat szerves részévé válhatott.

Szívből remélem, hogy most már jobb és más körülmények között is adódik segítség az iskola vezetői részére, hogy mindenkor számíthat az egyes közösségek összefogására. Szerencsémre nekem ez megadatott.

Szerencse volt, hogy iskolánk tanulóinak létszáma viszonylag állandó volt a nagy demográfiai hullám utáni években is. A családi házas körzetben lehetőség van több generáció együttélésére.

Így könnyebb volt a pedagógiai munka tervezése. Nem könnyű és sosem befejezett feladat ez. Évről-évre kiválóan szerepelt énekkarunk a versenyeken. Tanulóink a kerületi tornaünnepélyeken több ízben sikeres gyakorlatot mutattak be. Iskolánk rendre előkelő helyezést szerzett a versenyeken. Ezért lelkes és jól felkészült tanárainkat illeti elsősorban a köszönet.

Rendszeresen szerveztünk házi tanulmányi, és kulturális versenyeket. Ezek győztesei indultak a kerületi vetélkedőkön. Sokan eljutottak az évek folyamán fővárosi, néha országos versenyekre is, s értek el jó helyezéseket.

A kiemelkedő képességű tanulók szerepeltetése, az iskola jó hírnevének gyarapítása mellett természetesen folyamatosan törekedtünk valamennyi tanulóink megfelelő tudásszintjének biztosítására, emelésére. Az eredmények biztatóak voltak, de az olvasás és a megoldási készség alakulásával akkor is elégedetlenek voltunk.

Jelenleg néhány, az iskolából nyugdíjba ment munkatársammal, baráti kapcsolatot ápolok. Nagy örömmel tölt el az is, ha itt-ott összetalálkozunk régi munkatársakkal. Köszönnek, megszólítanak a felnőtt tanítványok szülei. Találkozásunkkor szeretettel, elismeréssel emlékeznek gyerekeik általános iskolai éveire, munkánkra.

Mindig szeretettel gondolok magam is a Megyeri Úti Általános Iskolára. Örülök, ha hallok életükről, sikereikről. Ma is figyelemmel kísérem az eredményeiket az Újpest Újságban.

Kívánok a jövőben is örömteli munkát, jó eredményeket.

Káldy Jánosné
Az iskola egykori igazgatója

Gondolataim a Megyeri Úti Általános Iskolában eltöltött éveimről

1971-ben kerültem kezdő tanítóként a „Megyeribe”. A mai napig emlékszem, hogyan kerestek helyet számomra a tanárban a ma is igazgatóként dolgozó kollégák.

Lestem, figyeltem az idős, tapasztalt pedagógusok munkáját. Nekik hogyan sikerül a figyelmet, a nyugodt munka körülményeit megteremteni, hogyan tudják a „renitenskedő” gyerekeket csendes, jó szóval, sok szeretettel „leszerelni”. Több évig tanítottam 3. és 4. osztályban, majd a tanárképző elvégzése után a felső tagozatban. Nehéz időszaka volt ez az

életemnek, mivel már megszülettek a gyermekeim, és a napi munka mellett végeztem a tanárképzőt.

Többféle funkciót is betöltöttem az iskolában töltött 25 év alatt. Nagyon sok élményt, ugyanakkor tapasztalatot szereztem a gyerekekkel való közös programok, táborozások kapcsán. A vezetésnek is tagja lettem. Évekig voltam igazgatóhelyettes is. 1991-től, mint az iskola igazgatója tevékenykedtem. Idősebb és fiatal kollégák közül, többeket a szívembe zártam, akik segítették ezt a nem könnyű munkát.

A tanítványok felnőnek, hozzák a saját gyermekeiket az iskolába. E téren sok szeretetet, jó szót, megbecsülést kaptam. Hálásak voltak a szülők, nagyszülők tanácsaimért, véleményemért, segítségemért.

1996-tól a tanügyigazgatásban dolgozom, így nem szakadtam el teljesen az iskolától.

Kívánom, hogy a Megyeri Úti Általános Iskola tanulói továbbra is szép sikereket érjenek el a különféle versenyeken, rendezvényeken és az iskola elvégzése után állják meg a helyüket az Életben.

Pelle Andrásné
igazgató 1989-1994

„Lelkesedés, tenniakarás, következetes kitartás, ez jellemzi a Megyeri tantestületét.”

Varga Ákos vagyok a Megyeri Úti Általános Iskola volt igazgatója. Kilenc évet dolgoztam az intézményben, tanárként, igazgatóhelyettesként, végül igazgatóként. Életem meghatározó részeként gondolok az iskolai élet valamennyi területére, mindig szívesen emlékezem ezekre az időkre. Eszembe jutnak a gyerekek, kollégák, akikkel együtt dolgoztunk. Együtt éltünk kudarcokban, sikerekben, oldottunk meg feladatokat, problémákat. Ma is szívesen megyek vissza az iskolába, jó látni, hogy milyen szépen fejlődik, gyarapodik. Gratulálok mindenkinek, aki ehhez hozzá tett!

Az évek múlásával az ember számot vet életének fejezeteivel, értékeli azt a tevékenységet, azt munkát, amit másokért tett. Hasznos volt? Adtam olyan értékeket a környezetemnek, amiből meríthetnek? Általában reménykedünk abban, hogy ez így van. Az eredményességet tanítványaink pályafutásában, kollégáink szemében, visszacsatolásaiban látjuk meg.

Ha azt kell megfogalmaznom, hogy mi az, amivel leginkább a javára váltam az iskolának, akkor a számítástechnika tagozat elindítását választom. Tudom, hogy ezen kívül számos olyan terület van, mely ugyanolyan jól, sőt jobban virágzó terület az intézményben. Kérlek kedves olvasó, nézd el szakbarbárságomat!

Számítástechnika tagozat:

Iskolánk 1994-óta számítástechnika tagozatos. A NAT bevezetésével Budapest Főváros IV. kerület Újpest Önkormányzata iskolánkat, az informatika oktatás területén többletfeladatot vállaló intézményként jelölte meg. A mikroszámítógépek megjelenésével kezdődött el intézményünkben a számítástechnika oktatás, természetesen szakköri formában, játékos keretek között.

A rendszerváltás utáni évek az iskolákat is rászorította a változásokra. Egyre inkább érezhetővé vált nagyon sok iskolában a csökkenő gyermeklétszám, szűkös költségvetés. Az oktatás racionalizálása bezárással fenyegetheti az intézményeket.

Megelőzve a problémákat, 1993. decemberében tantestületünk közös elhatározásra jutott. Számítástechnika tagozat bevezetése mellett döntöttünk. Először megteremtettük az oktatáshoz szükséges humán erőforrást, három tanító és három tanár kollégát iskoláztunk be OKJ vizsgát adó informatikai szakképzésre. Az infrastruktúra kiépítését 1994. nyarán kezdtük el, megvásároltuk az első számítógépparkot, melynek folyamatos fejlesztése, cseréje azóta is tart. Ezzel megteremtettük az oktatás személyi és tárgyi feltételeit.

Ezzel párhuzamosan ki kellett dolgoznunk, illetve rögzítenünk pedagógiai programunk alapelveit. Az országsszerte hiányzó szakmbergárda nélkül nem számíhattunk jelentős külső segítségre, így saját pedagógusaink továbbképzése mellett döntöttünk. Az alsó tagozaton tanítóknak, a felsőn tanároknak kell átadni az ismereteket, minden korosztálynak az életkori sajátosságainak megfelelően.

A számítógépek száma behatárolta az órai keretben foglalkoztatott tanulók létszámát tíz főben. Alapkövetelménynek tartottuk az egy tanuló – egy számítógép párosítást. Így számítástechnika tagozatra egy osztályból 10 gyermeket tudtunk kiválasztani, a többi tanulónak szakkört biztosítottunk.

Oktatási céljaink között meghatároztuk, hogy növendékeinknek elsősorban felhasználói ismereteket adunk át. A gép és szoftverek használatának elsajátítása után a képességfejlesztésre fektetjük a legnagyobb hangsúlyt, hogyan használhatjuk az informatikát más tudományterületeken. Fontos fejlesztési terület a mozgáskoordináció, sík-, és térbeni tájékozódás. Tananyagainkban operációsrendszer-, Office-, adatbáziskezelő-, hálózatos alapismeretek szerepelnek.

A nálunk tagozaton végzett tanulók vizsgát tehetnek számítástechnika tantárgyból, melynek követelménye megegyezik az alapfokú személyi számítógépkészítő vizsgáéval.

Rövidesen mind a tanulói, mind a nevelői kemény munkának megjelentek a gyümölcsei a tanulmányi versenyeken, a szülői visszacsatolásokban és az egyre növekvő hozzájuk jelentkező tanulói létszámban. Számos kerületi és budapesti előkelő helyezést bizonyított a növendékeink rátermettségét. E korosztály erős mozgatórugója a versenyszellem, a

megmérettetés, nem csak iskolánk diákjait ragadta magával. Más iskolák tanulóink, szüleink is megtetszett.

Olyan időkben, amikor iskolákat zárnak be, a Megyeri Úti Általános Iskola folyamatosan bővülni tudott. A megszokotthoz képest plusz osztályok indítása, kerület szerű egyedülálló volt. Mindezt köszönhető a tantestület valamennyi tagjának, oktasson bármilyen szakon és tagozaton, elkötelezve magát a nyitottságra. Ez az új szellem átítatta az intézmény valamennyi területét, érezve a lehetőséget, melyet mindenki a magáénak vallott. Lelkesedés, tenniakarás, következetes kitartás, ez jellemzi a Megyeri tantestületét. Ennél jobb csapatot nem kívánhatok egy intézményvezetőnek sem. Megtisztelés számomra, hogy ezt a közösséget szolgálhattam.

Varga Ákos
Az iskola egykori igazgatója

- Volt tanárok visszaemlékezései -

Neogrády László, iskolánk egykori igazgatóhelyettese, Újpest díszpolgára, a Helytörténeti Gyűjtemény megalapítója.

1914-ben született Zilahon, polgári családban. Édesapja főkönyvelő volt, édesanyja a háztartást vezette.

11 éves korában elvesztette édesapját. Ezután édesanyja a két gyerekkel Budapestre költözött, s Neogrády László az Árpád Gimnázium diákja lett.

1936-ban besorozták, s 1939-ben, közvetlenül a II. világháború kitörése előtt főhadnagyi rangot kapott.

1944-ben házasságot kötött Fényes Judit aradi származású gyógyszerészhallgatóval. Hadifogságba került, felesége segítségével kiszabadult. Mint katona, részt vett az ország újjáépítésében. Első kislánya 1946-ban, második 1951-ben született. Katonaként a Honvéd Levéltár és Múzeumban teljesített szolgálatot, s hogy tudományos képesítése meglegyen, elvégezte az ELTE történelem-latin szakát.

Közben 37 évesen nyugállományba helyezték, ezért az Újpesti Tanácsnál pályázott pedagógusi állásra.

Így került a Megyeri Úti Általános Fiúiskolába, ahol először orosz, később történelmet tanított és igazgatóhelyettes lett.

Hívták középiskolába is igazgatónak, azonban hű maradt az őt nehéz helyzetben alkalmazó „Megyerihez”, s nyugdíjazásáig itt tanított.

A tanítás mellett Újpest helytörténetével foglalkozott- történelem szakkör keretében a diákokkal gyűjtögette a szarmata és római emlékeket, ill. a lebontandó régi újpesti házakban a régi polgári élet tárgyi maradványai próbálták megmenteni.

Nyugdíjazása után tanított még néhány évet a Kilián György Szakmunkásképző Intézetben, s megalapította az Újpesti Helytörténeti Gyűjteményt, amelyet 23 évig vezetett.

Pedagógiai és helytörténeti munkásságát „Ad Honorem Újpest” címmel „Budapestért” díjjal és „Újpest Díszpolgára” címmel ismerték el.

2003. október 13-án Neogrády László elhunyt. A Megyeri temetőben díszsírhelyen nyugszik.

Emlékeim életem első és utolsó munkahelyéről

1950. szeptember elsején kezdtem el tanítói munkám a Megyeri Úti Általános Iskolában. Bizony ennek már több mint fél évszázada. Azóta sokat változott a világ, de az iskolánk is. Megváltozott még a környék.

1950-ben még a háború nyomai is láthatók voltak a környéken. A Cérnagyártól az iskoláig alig volt ház, csak a lövészárkok sokasága tátongott. A Fóti út és a Baross utca sarkán, ahol aztán a Fizikai Kutató Intézet létesült, a Károlyi gróf cselédeinek házacskái sorakoztak. A Fóti út sarkán volt egy épület (azt hiszem ma is megvan), annak az egyik szobájában kapott helyet a napközis csoportom. Három évig napközis voltam. A másik szoba orvosi rendelőként szolgált. Ebben az épületben nem voltunk sokáig, mert étkezni mindig az iskolába kellett menni – ez nem volt könnyű, különösen rossz időben.

Rövidesen új helyre költöztünk. Az iskola mellett a Megyeri úton megkaptuk a még ma is álló két szoba-konyhás épületet. A két szobából napközis terem lett, a konyhai részben Mester néni lakott férjével és három fiával. Ez az épület úgy tudom valamilyen egyházi célokat szolgált, valaha ifjúsági csoportok használhatták. Az utca felől volt kerítése, de az iskola felé nem. Az udvarán Lourdes-i barlang volt, már szobor nélkül, de később ezt is lebontották.

Sajnos sok nehézséggel kellett megküzdenünk. A legnagyobb baj az volt, hogy nem volt angol WC, csak kinn az udvaron egy amolyan régi falusi alkalmatosság. Télen-nyáron annyi gyerekkel, ez nem volt kellemes. Nagy baj az is, hogy az iskola udvara nyitott volt, nem volt kerítése. Az udvar szép volt, sok fával, bokorral, csak a gyerekekre volt nehéz felügyelni. Egy év után sikerült elérni, hogy bekerítsék. Nehézségeink voltak a konyhával is. Természetesen nem volt külön ebédlő, a tanulószobában tálaltunk. Kicsit túlzás a tálalás. Nem voltak tálaink, az evőeszközeink is igen kopottak voltak. Az ebédet nagy, 25 literes tejeskannával hozták, és merőkanállal ebből kanalaztuk a tányérokba. A mosogatás is gondot jelentett. Mester néni a kis tűzhelyén melegítette a vizet. Nehézség bőven volt, de kedves kolleganőmmel, Jancsekné Margitkával fiatalok lévén igyekeztünk leküzdeni, és termeinket igazi otthonná varázsolni. A Cérnagyártól kaptunk jó minőségű szövött anyagot, fonalakkal együtt. Ebből hímeztük felső tagozatos csoportommal a függönyöket és terítőket. A Vízművek kertészetéből cserepes virágokat kértünk, így barátságossá vált a termünk.

1953-ban felkerültem a nagy épületbe osztálytanítónak. Harmadik osztályt kaptam. Sajnos a korra jellemző szegénység itt is érezhető volt. Az osztályokban nagy vaskályhák, dobkályhák voltak. A fűtő bácsi járt a vödör szénrel osztályról osztályra, és rakta, öntötte a szenet órák alatt is. A padló is olajos padló volt. Ha jól emlékszem 55-56-ban kaptuk a cserépkályhákat, amelyek már jobban tartották a meleget. Aztán kicserélték a padlót is. Közben az udvar bal oldalán felépült a napközis ebédlő, majd a politechnika terem.

1971-ben hozzánk csatolták a fiúiskolát, és így koedukált osztályokat kellett szerveznünk.

A 70-es évek vége felé – amikor félállásban iskola titkár is voltam -, merült fel az iskolabővítés terve. Sokszor jöttek a felelős emberek megbeszélésre, felmérésre, majd készültek lassan az építési tervek. Mire megkezdődött az építkezés, már nem voltam jelen, mert 1980-ban nyugdíjba mentem.

Akkorra már a környék is megváltozott, beépültek a lövészárkok, nagyon szép családi kertek házak sorakoztak a helyükön. Még napközis éveimben a Megyeri út végén a Szilas patakhoz jártunk sétálni, játszani. Most már az a rész is új városrészé alakult. 1980-tól, mióta eljöttem, 2004 őszén voltam először az iskolámban, de nagyon nehezen ismertem rá. Szébb lett, modernebb, de nekem a régi maradt az igazi „MEGYERI ISKOLÁM”.

Nagy Erzsébet

„... ezer élménnyel, tapasztalattal lettem gazdagabb.”

Balogh Lajosné Mészáros Erzsébet a nevem.

1959-től 1980-ig voltam a Megyeri Úti Általános iskola tanára. Csodálatos 21 tanévet töltöttem ott, ezer élménnyel, tapasztalattal lettem gazdagabb. Nagy szeretettel emlékszem a megyeri kollégiumra, diákjaimra. Sokat dolgoztam, nagy élvezettel. Sok örömet szereztem ezzel magamnak, és valamit adhattam a gyerekeknek, talán magamból.

18 évig voltam könyvtáros. Ez idő alatt heti négy könyvtári óránk volt, sok könyvtárba szoktatott gyerekekkel, játékokkal, vetélkedőkkel.

Itt szereztem a második diplomámat is, a mindig nagyon vágyott magyar-történelmet.

Oroszból háromszor jutottunk el az országos versenyig és egy tanulóm azon első lett.

Tartottam irodalmi színpadi szakkört, szavalókórusunk is volt, mellyel sokszor volt nagy sikerünk és a gyerekek nagy lelkesedéssel vettek részt benne.

Jó volt tanítani és jó volt tanárnak lenni Megyeren. Azzal hízelgek magamnak (és a mindmáig érkező osztálytalálkozó meghívók talán alá is támasztják hiedelmemet), hogy nem éltem feleslegesen abban a 21 évben.

Szerettem Heltai mesejátékait. Kétszer, két időpontban adtuk elő a Néma Leventét.

Nem is lehet azt az ezer élményt, melyet ez a 21 év nekem adott, röviden összefoglalni. Ezért nem is folytatom. Csak emlékezem.

Balogh Lajosné Mészáros Erzsébet

„... szívesen emlékezem vissza az iskolában eltöltött 26 évre.”

1960-ban kaptam kinevezést a Megyeri Úti iskolába tanítóként.

Akkor még leányiskola volt. Egy 44-es létszámú első osztályt kaptam. A 44 kislány – bármilyen hihetetlen – megannyi kis tündér volt, akikkel az elkövetkezendő 4 évben semmi fegyelmezési gond nem volt. Tavaly meghívtak osztálytalálkozójukra. Sajnos máris 50 évesek és némelyik már nagymama. A mai napig szívesen gondolnak a Megyeri Úti Iskolában eltöltött évekre.

Nem sokkal odaérkezésem után avatták fel a politechnika terem épületét, melyet kiskatonák építettek társadalmi munkában. Ez a mai tornaterem helyén állott, és akkor bontották le, amikor az új szárnyat kezdték építeni.

1964-től politechnikát tanítottam a felső tagozatban.

A koedukáció után zajosabb lett az élet az iskolában, és lassan ki is nőttük az épületet. Elkezdődött az új szárny építése, mely nagyon elhúzódott.

1982-től saját kéréssemre újból az alsó tagozatban taníthattam.

Visszavágytam a kicsinyek közé, így az utolsó négy évet közöttük tölthettem.

1986-ban nyugdíjba mentem. Csendesen telnek napjaim, és szívesen emlékezem vissza az iskolában eltöltött 26 évre.

**Szőke Sándorné
Gabi néni**

„Olyanok voltunk, mint egy család, ha elkészül az új otthona.”

1969-ben, amikor ide kerültem, még lányiskola volt a „Megyeri”. Viszonylag magas osztálylétszámok mellett is béke és nyugalom jellemezte. A következő évben, 1970-ben összevonták az akkor Január 10-e (ma Aschner Lipót) téren lévő fiúiskolával azon indokkal,

hogy új résszel bővítik a lányiskolát. A munkában és személyesen is több új, szokatlan helyzetet kellett megoldani.

Ahhoz képest, hogy egy tervező mérnök már ekkor az új termék feliratának megnevezését kérte Bakos Károlyné igazgatótól, kissé elhúzódott az 1982-es átadás.

Közben persze helyszűke okán a mostani gondnoki lakásban, meg előtte – a Megyeri út felé lévő részen – két faházban is volt tanterem, még kihelyezett osztály is működött az Árpád Úti Általános Iskolában, majd az Attila Utcai Általános Iskolában. Naponta, külön busszal utaztunk oda és vissza, és nagyon óhajtottuk már az állandó helyet. Luca széke tempóban haladt az építés. Hol pénz, hol építőanyag, hol munkagép hiányzott, hol meg a munkaerő nem volt sehol.

Végre aztán megtörtént a csoda! Birtokba vehettük az új szárnyat.

Olyanok voltunk, mint egy család, ha elkészül az új otthona. A sitt elhordásától a függönyök, terítők varrásáig és felrakásáig minden munkát elvégeztünk. A napfényes, széles folyosó, a világos, jól felszerelt tanterem és a csillogó gyerek szemek kárpótoltak a nehézségekért.

Nyugdíjasként is szívesen jöttem ide vissza, ahol huszonhárom évig nagyon sok munkában és nagyon sok örömben volt részem.

Dvorszky Margit
tanító

Az „én” iskolám...

Mindig így éreztem, szerettem itt dolgozni. Együtt küzdöttünk, a nehézségeket mindig legyőzve, sikereknek örülve.

Milyen volt, amikor először átléptem az iskola kapuját? Az épület egyedül állt, hátul nem volt kerítés, csak bokros terület. Megközelítése a Váci útról villamossal, majd gyalog a Főti úton, vagy egyvágányú, kiterős villamossal a Baross utca felől. Mivel szerettem a változatosságot egyik irányból jöttem, a másikon mentem haza. Nagy változást a villamos megszüntetése, autóbuszok beállítása hozott.

A tanteremek tágasak, a folyosó világos, a berendezés az akkori viszonyoknak megfelelő volt. Hátul a falon fogasok. A tábla vagy lábon álló, forgatható, vagy falra akasztott volt. A padok igazi fa iskolapadok, közepén tintatartó, melyet az osztályfőnököknek kellett megtölteni tintával. Ekkor még nem volt töltőtoll. Tollszár, tollhegy volt a gyerekeknél. Bizony, ha írás közben megakadt, már pacás lett a munkája. Milyen könnyű lett a tanulók dolga, amikor golyóstollal írhattak.

A tanteremek azért voltak zsúfoltak, mert nagy létszámú osztályok voltak. 30-on felül volt a tanulók száma. Kezdetben csak leányiskola volt, igazi családias légkörrel az első emeleten. A földszinten külön igazgatóval a fiúiskola. A fiúk elköltöztek, s bizony sok gondot okozott a vegyes osztályok beindítása a két iskola összevonásáig.

Az iskola fűtése a kornak megfelelő volt. Falba épített dobkályhával, belülről cserépkályha szolgáltatva a sokszor csekély meleget. A fűtés a folyosóról, szénrel történt. Bizony inkább a folyosó volt meleg. Sok tüzelő kellett. Délelőtt, délután tanítottunk, heti váltással. Könnyítést hozott, amikor a felső tagozat már csak délelőtt járt iskolába. Az órák hosszabbak voltak, mint most. S a szénzünetek, bizony többször előfordultak minden télen. Ilyenkor húsz perces órák voltak két tanteremben folyamatosan. Egy osztály tanulói két órát voltak az iskolában.

Milyen sokat változott minden. Folyamatosan cserélődtek az osztályterem bútorai. Hogy éltük meg az iskolabővítést? Szemünk láttára emelkedtek a falak, türelmetlenül vártuk a költözést. Terveztük, hogy ki hol fog tanítani. Lelkesek voltunk a gyerekekkel együtt. Csodálatos volt az új szárnyban tanítani. Gyönyörű előadók, szertárak. Igazi szaktantermi oktatás. Büszkéek voltunk, óvtunk mindent.

Ez csak néhány gondolat. A falak tudnának igazán beszélni az évfordulók megünnepléséről. Nagyon szép ünnepéyeink voltak. Igyekeztünk alkalmazni az új technikai eszközöket: lemezjátszót, magnetofont, korszerű erősítő berendezést. Ezek ekkor terjedtek el.

A gyerekek nagyon hálásak voltak. Érezték a szeretetet, mely a szigor mögött állt. Jól esik, hogy megszólítanak, s elismeréssel szólnak iskolánkról. Örülök sikereiknek. Úgy látom, boldogulnak az életben. Különösen nagy szeretettel emlékezem első tanítványaimra. Őket testvéremmel tanítottuk. 1-2. osztályban és 5-6. osztályban a testvérem, majd 3-4. és 7-8. osztályban én voltam az osztályfőnökük.

Rengeteg emléket őrzök. Pillantásommal, mindig megsimogatom ezt az épületet. Köszönöm igazgatóimnak a segítséget és ösztönzést, pedagógus társaimnak a szeretetet.

Pomázi Aranka
matematika- fizika szakos tanár

„Hosszú évek tanári és vezetői tapasztalata alapján nyugodtan mondhatom, hogy egy nagyszerű csapatba kerültem csaknem három és fél évtizeddel ezelőtt.”

Tisztelt Olvasó!

1970 szeptemberében friss diplomás matematika-kémia szakos tanárként kaptam meg a kinevezésemet a Megyeri úti iskolába. Ez az év az iskola történetének is izgalmas időszaka volt. A Megyeri úti leány, és a Január 10. téri fiúiskola összevonásával megkezdte működését a régi-új Megyeri Úti Általános Iskola.

Bakos Károlyné – Lujza néni – volt az igazgatónő, aki bizalommal és szeretettel fogadott. Az új igazgatóhelyettes Neográdi László, a kiváló történelemtanár lett, aki később hosszú évekig az Újpesti Helytörténeti Gyűjtemény vezetője volt, és „Újpest Díszpolgára” kitüntetésben is részesült. Laci bácsi magas, szikár ember volt. Korábban katonatisztként szolgált a Hadtörténeti Múzeum Levéltárában. Tudásával, emberségével és munkaszeretetével igazi tekintélyt parancsoló személyisége volt az igazgatóságnak.

Hosszú évek tanári és vezetői tapasztalata alapján nyugodtan mondhatom, hogy egy nagyszerű csapatba kerültem csaknem három és fél évtizeddel ezelőtt.

Szeretettel gondolok Bagi Ferencnére. Gitta néni többszörös nagymamaként, a nyugdíjhoz közeledve is nagy szeretettel tanította a biológiát; Babitz Tiborné – Erzsi néni – volt a földrajzosa az iskolának.

Molnár G. Fellner László – Laci bácsi – ma is egyik példaképem. Technikát tanított a fiúknak, akik a tanár úr varázslatos személyiségének köszönhetően nagyon szerették a technika órákat. Laci bácsitól számos apró ajándékot kaptam az évek során. Egy fából faragott golyó, ma is lakásunk egyik féltve őrzött dísze.

A lányokat Szőke Gabi néni vezette be a háztartástan rejtelseibe. Gabi néni legjobb barátnője Balogh Lajosné tanárnő, Erzsi néni volt, akinek széleskörű humán műveltsége hihetetlen mennyiségű olvasmányon alapult. Jó hangulatú beszélgetéseinkre ma is nagyon szívesen emlékszem.

Pomázi Aranka matematika-fizika szakos tanárnő kiváló módszertani felkészültségét, rendkívüli precizitását és fantasztikus munkabírását példaértékűnek tartom ma is.

Zsilinszky Sándor – mindenki Zsili bácsija – csaknem hetven éves volt, amikor megismertem. Sanyi bácsi éneket tanított. Két évig dolgoztunk együtt, és nem emlékszem, hogy egyszer is rosszkedvű lett volna.

Káldy Jánosné – Ili néni – matematikát tanított. Előbb igazgatóhelyettese, később igazgatója lett az iskolának.

Nagyon rövid idő alatt jó barátságba kerültem a Fericsán házaspárral. Fericsán tanár úr – akit mi csak Lalinak szólítottunk – kiváló testnevelő volt. Lyukas óráim egyik kedvenc időtöltése

volt, hogy lementem az udvarra, ahol igazi élvezet volt nézni a testnevelés órákat, és néha, ha fociztak a hetedikesek vagy nyolcadikosok, én is beálltam.

Fericsán Lajosné – Vera néni – nagyon szigorú és nagyon kiváló tanítónő volt. Az általa vezetett osztályok fegyelme legendás volt.

A tantestület igazi híressége volt dr. Kleiber Ferencné Kontsek Jolán, a lányok testnevelő tanára, a mexikói olimpia bronzérmese. Nagy szeretettel emlékszem Domján Józsefné – Magdi néni -, a következetesen szigorú, önmagával szemben is nagyon magas követelményeket támasztó magyar tanárra, Ruff Istvánné biológia-kémia szakos kolléganőre, dr. Pirithy Dezsőné Ildikóra, aki később szaktanácsadó lett, Tormai Imréné – Nyina néni -, aki történelem-orosz szakos tanárnő volt, és aktív pedagógus pályafutását a Babits Mihály Gimnázium igazgatóhelyetteseként fejezte be.

Szathmáry Albin rajzot tanított, és szakköri keretben német nyelvet, ami abban az időben még ritkaságnak számított. Zoboki Mihályné – Klári néni - német szakos kolléganő napközis csoportokat vezetett.

A tanítónők közül Nagy Lászlóné – Etelka néni -, Pelle Andrásné – Marika néni, Vályi Nagy Istvánné – Marika néni, Nemes Lajosné – Marika néni, Kocsis Jánosné – Éva néni, Nagy Erzsébet néni – akkoriban még sokan viselték ezeket a régi szép neveket -, Dvorszky Margit – Gitta néni, dr. Rákó Sándorné – Margit néni, Mészáros Istvánné – Erzsébet néni, Szalay Imréné – Marika néni és Kottila István, aki később a Déri Miksa Szakközép- és Szakmunkásképző Iskola tanára lett, voltak kiváló kollégáim. Ha valakit kihagytam, attól elnézést kérek.

Az épületben akkor még szenes kályhában fűtöttek. Koplányi Vera néni szigorúan ügyelt arra, hogy fiai már kora reggel meleggel fogadják az érkezőket.

Fiatal tanárként az első megrázó élményem az volt, amikor alig több mint 22 évesen egyszerre csak a nyolcadikosoknak is Gabi bácsi lettem, de ezt hamar megszoktam.

Felejthetetlenek a velencei úttörőtáborok, ahova nyaranként 50-60 gyereket vittünk, és ahol nem ritkán a harmadikos, negyedikes gyerekek is részt vettek éjszakai ügyeletben. A kirándulások, a vetélkedők, sportversenyek igazi közösségformáló erővé váltak.

1971-ben feleségem, Sömjén Gáborné is – akit minden tanítványa Viki néninek szólított, és 1990 óta az Árpád Fejedelem Általános Iskola igazgatója – a tantestület tagja lett. Ma is gyakran felidézzük azt a sok kellemes és szép élményt, ami felejthetlenné teszi azokat az éveket.

1978-ban kerültem a Könyves Kálmán Gimnáziumba, ahol most igazgatóként dolgozom. A gimnázium 2005 szeptemberében ünnepli fennállásának századik évfordulóját. A jeles születésnap tiszteletére az iskolában felújítási munkákat végeznek. Szeptemberben a díszterem kifestésére került sor.

A munkát végző csoport két tagját, Szabó Jánost és Szabó Sándort régi ismerősként üdvözölhettem, hiszen 1975 és 1978 között osztályfőnökük voltam.

Jó eszű, értelmes ikerpár volt, csak a rendszeres tanulással voltak gondjaik. Ezzel most biztosan nem bántom meg őket, hiszen annak idején sokat beszéltünk erről, és ők igazat adtak nekem. Gyönyörű szép lett a díszterem. Mikor befejezték a munkát, beszélgettünk egy kicsit. A fiúk megkérdezték: „Ugye nem hoztunk szégyent a tanár úrra és a Megyerire?” Örömmel mondhatom, igazuk van a fiúknak.

Sömjén Gábor
A Könyves Kálmán Gimnázium igazgatója,
iskolánk egykori tanára

-Volt diákok visszaemlékezései-

Neogrády Judit: Emlékeim a Megyeri úti iskoláról

Édesapám az 1952-53-as tanévben kezdett tanítani a Megyeri úti fiúiskolában.

Rövidesen kiköltöztünk Megyerre. Először az iskolában, a szertári madárszobában kaptunk helyet.

A kertben szép biológiai kert volt, különleges növényekkel. A belső udvarban nyulakat is tenyésztettek. A padlástérben volt a biológia szertár és egy róka. A fiúk gondozták a nyulakat és a rókát is.

A fiúiskolával szemben állt a lányiskola. Itt kezdtem az 1953-54-es tanévben a 2. osztályt.

Közben a madárszobából kiköltöztünk a tanácstól kapott lakásba, apu pedig nem orosz, hanem történelmet tanított és igazgatóhelyettes lett. A diákjaival kijárt római cserepeket keresni a Megyeri csárdához. A talált „kincseket” először az iskolába tárolták, majd a Nemzeti Múzeumba vitték és restauráltatták, egyes darabok a kis iskolai gyűjteménybe kerültek.

A történelem szakkör jól működött, a fiúk rajongtak a „kutatásért”. Mi lányok csak irigykedtünk.

Ötödiktől énekkarra jártam, a fiatal Ibi néni oly volt mint mi. A tornateremben tartott „ötórai teákra” meghívtuk a fiúiskola párhuzamos osztályait.

Ekkor alapítottuk a „Véleményfüzeteket”, amiket átjuttattunk a fiúknak. Így derült ki, kiről mit gondolunk és mit gondolnak ők.

A templomba a fél 9-es diákmisére jártunk, oda is főleg a ministráns fiúk miatt, hogy végre szépen „kiöltözve” is lássanak minket.

Ó, a nyarak.... A fiúiskola nyári táborával Fenékpusztán voltunk, hat hétig sátorban, feketére sülve. Kondérban főzés, Balatonban fürdés....

Ha baj volt, Apu volt a doktor bácsink.

A kincskeresés itt is folyt, mert a Balatonban is lehetett találni régi római pénzünket. Sokat rajzoltunk, festettünk és rendszeres volt a rajzkiállítás. Bagi tanár néni volt az osztályfőnököm, az ő biológia szakkörére és biológia versenyekre boldogan jártam. Balogh tanár néni 7-ben, 8-ban nívós oroszszakkört tartott, abból éltem középiskolában, sőt az egyetemen is.

17 évig tartó teljes tanulmányi időszakomban a legkiválóbb tanár és pedagógus kitüntetéset én

Pomázi Aranka néninek adnám, bár a matematika és fizika nem tartozott a kedvenceim közé.

Jeles nála alig létezett! Lányom is nála tanult, neki viszont sikerült megszereznie a jelest.

Rendkívül büszkék voltunk, amikor nyolcadikban a régi padok helyett asztalokat és székeket kaptunk. Nagylányságunk bizonyítékeként értékeltük a felnőtt berendezést.

A tornaterem bűdös és levegőtlen volt az alagsorban, de Marczinka Éva néni lelkesen gyakoroltatott bennünket.

Az általános iskolai évek számomra a Megyeri úti lányiskolában 1960-ban befejeződtek. Húgom még öt évvel utánam is ott tanult, majd a lányom is az 1980-as években.

„Végig kísérhettem az iskola építését...”

Szeretettel osztom meg régi emlékeimet Önnel és leírom, amire 80. évemben emlékszem.

1925-ben születtem Újpesten. 13 éves koromig majdnem szemben az iskolával, a Fóti u. 33-ban laktam. Emlékeimben él még, mint pici kisleány néztem, hogy ökrökkel szántották a földeket a Fóti úttól a Szilas patak felé.

A Fóti úton a Cérnagyár mellett volt a Károlyi család Alsópusztának nevezett kis telepe zsellér családokkal, amit később megszüntettek és a Felsőpusztán szép kis sorházakat építettek ólakkal és kiskertekkel.

Az Alsópusztán volt még egy külön ház nagy kerttel, ami a mostani Reviczky utcáig ért, itt egy intéző lakott (Zentai Ferenc volt színművész és szülei).

Végig kísérhettem az iskola építését, amelynek első tanulói között lehettem.

Tanulmányaimat 1932-ben kezdtem el a Béla utcai elemi iskolában. Ez a régi kúriaszerű épület nem iskola céljára épülhetett. Az alagsorban is voltak tantermek és ott volt a pedellus lakása. Volt leány, fiú és vegyes osztály. Mivel Megyer lakossága nőtt, az iskola kicsinek bizonyult, ezért a Béla utca és Tompa Mihály utca sarkán a volt Urbanek vendéglő helyén alakítottak ki osztályokat a fiú tanulóknak.

Az 1930-as évek elején a nagy gazdasági válság sok családot hozott nehéz helyzetbe. A város vezetése igyekezett az iskolás gyerekeket meleg ebéddel ellátni. Mivel ebédlő és evőeszköz nem volt, a papírgyár adott szürke kemény karton lapokat, amit ráraktunk az iskolapadra és az otthonról hozott kis edénykébe adták az ebédet.

A Károlyi család és a kisebb-nagyobb üzemek karácsony előtt felmérték a gyerekek ruházatát, megnézték, kinek lyukas a cipője, e szerint segítettek a szegény családok gyermekein.

Mivel a férőhely így is kevésnek bizonyult, 1934-ben, a Baross utcában a híres tüdőgyógyász Gárdy Jenő által alapított gyermek szanatóriumot elköltöztették, ebbe az épületbe kapott helyet az iskola, ami itt 2 évig üzemelt. (Baross u. 105-107)

Az új iskola beindulásával megszűnt a Károlyi belsőpusztai elemi iskola, amit Bakrai Antal igazgató tanító vezetett.

A Tungsram üvegyári munkások lakótelepén is volt egy kis iskola, amit egy tanító néni vezetett. Az itt tanuló gyerekek is az új iskolába lettek irányítva.

Mire kész lett az iskola, nagyon sok ház épült a felparcellázott Károlyi földek helyén. Annak tulajdonítható, hogy csak az ötödik osztályt tudták fogadni. A hatodik osztályosokat az Újpesti Toldi utcai és Lőrinc utcai iskolába helyezték el. Érdekesség a mai pedagógusoknak, hogy 1 tanító néni tanított 5. 6. osztályban is. Nem voltak szaktanárok.

Az új iskolában lehetősége volt a Megyeri Dal és Önképzőkörnek, hogy a tornateremben levő színpadon a műkedvelő csoport előadásokat rendezzen táncsal egybekötve. Bálokat, vasárnap délután táncolási lehetőséget nyújtottak a környék fiataljainak. A nem rendesen viselkedő fiatalokat eltanácsolták.

A Megyeri Dalárdát Orosz István igazgató úr vezette. Az Önképző kör vezetője Nagybányai Sándor tanár volt.

A háború után a karmelita zárda megszűnt. Itt árva fiúgyermeket neveltek. A városi iskolában végezték tanulmányaikat.

A régi templom helyén az apácák napközi otthont üzemeltettek és volt még egy óvodájuk a külsős gyerekeknek.

Ezen megüresedett épületben kapott helyett a fiúiskola, így lehetőség volt a nyolcosztályos képzésre.

Az 1954-55 években a szülők kérésére az Újpest Zeneiskola kihelyezett oktatást indított a fiú iskolában így a megyeris gyerekek helyben tanulhattak hegedülni és zongorázni.

Röviden ennyivel tudtam hozzájárulni a Megyer múltjának megismerésében.

Gróf Erzsébet

Megilletődve olvastam édesanyán papírra vetett emlékeit.

De a történet itt nem ért véget. Pár év múlva engem vezetett kézen fogva a Megyeribe. 8 évig azokban a padokban ültem, amiket még Ő is koptaott.

Felnőttem. 45 év után ismét itt vagyok régi iskolámban. Az épület kibővült, a berendezések modernebbek lettek, de a falak még mindig azt a családias melegséget sugározzák, amit sok-sok évvel ezelőtt.

Most én mesélek tanítványaimnak fekete, olajos padlójú, vaskályhás tantermeikről. A szőke, kék szemű, mindig kedves, mosolygós Kovács Marika tanító néniről. (Akkor még nem gondoltam, hogy egyszer engem is így neveznek majd.) Balogh tanár néniről, aki időnként a terem ajtóból hajította a tanári asztalra a naplót és egyéb felszerelést, aki humorával, temperamentumával magával ragadott mindannyiunkat. Györe tanár néniről, az osztályfőnökünkről, aki rajzórán A kis gyufaárus lányról, s A rendíthetetlen ólomkatonáról mesélt nekünk.

Remélem, hogy a történet tovább folytatódik, s a mai Bettikék, Danikák pár év múlva ugyanilyen szeretettel mesélnek majd gyermekeiknek az iskolájukról, miközben kézen fogva sétálnak be ezen a kapun.

Kovács Péterné
A “Megyeriseknek Ludvány Mari”

1952. szeptember elsején én is izgatottan álltam a Megyeri Úti Általános Iskola udvarán a többi 60 elsős fiú között. Bár éppen csak 8 nappal múltam 6 éves, már túl voltam egy sikertelen óvodai „beszoktatáson”, mely egy napig tartott így gyakorlatilag ez volt első találkozásom a közösségi élettel. Az izgalmak egyik oka az volt, hogy minél több kedves játszótársammal kerüljek egy osztályba, de a várakozás alatt ez kiegészült azzal is, hogy a lehetséges két tanító néni közül kinek az osztályában kerülök. Nekem első pillantásra a fiatal szőke, mosolygós, hal szavú Csermely Juci néni volt szimpatikusabb. Mivel mindkét vágyam egyszerre teljesült, zavartalannak látszott a kezdet.

Az, hogy ez még sem így alakult kizárólag nekem köszönhető. A harmadik tanítási napra elfelejtettem a házi feladatot elkészíteni. Az ellenőrzés elől kikéredzkedtem a mosdóba és elindultam haza. A tanító néni nem gondolhatta, hogy én az ügyet otthon szeretném elintézni. Természetesen édesanyám azonnal elindult velem vissza az iskolába és félúton találkoztunk a tanító nénivel, aki már jött értem. Utólag sem tudom, hogy hármunk közül ki volt jobban megrémülve, illetve kinek potyogtak a könnyei leginkább. Ma is hálás szívvel gondolok Csermely Juci tanító nénimre, aki másnapra már elfelejtette az esetet, soha nem említette később sem. Külön büszke vagyok arra, hogy az évváró ünnepélyen én szavalhattam.

Összességében az általános iskola nyolc évéből hetet töltöttem a Megyeri, akkoriban fiúiskolának nevezett osztályaiban. Osztálytársaim elsősorban a korábbi Károlyi uradalom területén élő földműves szövetkezeti tagok, az iskola közelében lévő „ONCSA” házak lakóinak, valamint a kerületben működő nagy iparvállalatok dolgozóinak gyermekei voltak. Az egységesen érződött, hogy igen sok szegény, többgyermekes családban élő, nem mindenben kiváló képességű tanulóval járunk egy iskolában. Szinte mindennapos volt, hogy valakinek nem volt torna felszerelése, vagy a család két-három gyerekének csak egy, amit felváltva használtak. Ugyanez vonatkozott az egyéb iskolai felszerelésekre is, pl. rajztábla, vízfesték stb. Természetes volt, hogy tavasztól nyárig sok gyerek mezítláb járt iskolába és osztályfőnökünk „irányításával” közösen fogyasztottuk el a tízórait, amit először a katedrán helyeztünk el, természetesen önkéntesen.

Mindez társult azzal is, hogy a mi iskolánk közel volt a főváros akkori közigazgatási határához, ezért még az akkoriban épülő megyeri házak sem rendelkeztek megfelelő higiénés felszereltséggel. Ezt a hiányosságot a közösségi életben is sokszor tapasztaltuk egymáson.

Ezt a sokszínűséget mindig jól érzékelték az iskola tanári kara és mi akkor nem tudtuk, hogy ez az esélyegyenlőség biztosításának szép példája. Máig emlékszem azokra az erőfeszítésekre, melyet tanáraink a gyengébb képességűek, vagy a szegényebb sorsúak felzárkóztatása érdekében tettek. Tanulmányaink befejezésekor illetve a továbbtanulásra való jelentkezéskor szinte minden gyereket inkább a középiskolák felé igyekeztek irányítani.

A nyolcadik osztályos tablóképünk tanúsága szerint harminc fős osztályunkból 12-en szereztünk egyetemi vagy főiskolai diplomát és ezen kívül még heten végeztek középiskolát. Több mint ötven év távlatából is úgy érzem, iskolám jól képviselte a városlapító gróf Károlyi István szándékát, mely szerint az itt letelepültek számára egyenlő esélyt, szabad vallás- és foglalkozásgyakorlást kívánt biztosítani. Olyan iskolába járhattam, ahol valóban az „Életre” készítettek fel máig is szép emlékű tanáraink.

Napjainkban is jelentős különbségek vannak a családok helyzetében. Bizonyára így 90 évesen sem nélkülözhető az elődök által vallott elvek és a gyakorlat követése.

Számos egykori diáktársammal együtt azt kívánom egykori iskolámnak, hogy a további kilencven évben is ebben a szellemben nevelje gyermekeinket és unokáinkat. Ehhez kívánok az iskola tanárainak jó egészséget és türelmet.

A város vezetőinek támogatásával ez bizonyára sikeres lesz és még sok „kiművelt emberfő” fog kikerülni ezekből a padokból.

Dr. Hollósi Antal
A „Megyeri Úti Általános Iskola” egykori
diákja

Az általános iskolai bizonyítványon utolsó bejegyzésként az szerepel, hogy az iskolai tanulmányait befejezte 1960. június 13-án.

Aláírás: Kocsis László igazgató.

Mennyit is ér még ma is ez a bizonyítvány és a mögötte eltöltött nyolc év?

Utólag, amit csak az élet bizonyíthat, bizony azt kell mondani, hogy nagyon sokat.

A Megyeri Úti Iskola, ami lehet, hogy az épület ódon falai miatt nem tartozott az un. elit iskolák körébe. Én mégis nagyon sok szép emléket és hálát őrzök az ott tanító tanárokról és diáktársaimról. A tanárok közül pl. Galkó tanár úr, Nógrádi ig. helyettes, Gémes Antal orosz tanár és egyben kézilabda edző, Fericsán Lajos testnevelő tanár, Nagyányai Sándor állat és növénytanoktató stb. ő még arról is nevezetes volt és nagyon büszke is, hogy saját kis állat és növénykertje volt az iskola padlásán. Az a tanuló, aki órák végén megetethette a rókát vagy a nyulakat az kiténtette érezte magát. Emlékszem a fűtőre, akinek a téli időszakban bizony többször is végig kellett mennie az osztálytermeken és a majdnem embermagasságú vaslemez dobkályhában a folyamatos fűtést biztosította.

A fülemben van még a régi un. kolomp hangja, ami akkor természetesen az óra végét jelző csengőt volt helyettesíteni. Nagy örömmel fedeztem fel újra, a jubileumát ünneplő Megyeri Úti Iskola relikviáit őrző vitrinben, hogy még meg van és akkor vettem észre, hogy ez bizony egy templomi nagy harang kicsinyített mása.

Nem tudok olyan osztálytársamról, hogy az életben elkallódott, netán hajléktalanná vált volna. Igen sok mérnök és orvosdoktor lett az ott végzettek közül. Azt hiszem, ezt vissza lehet vezetni az iskola állhatatos sikerorientált képzésére. A sport területén a kézilabdázás és az atlétika megszerettetésével sokat tettek értünk tanáraink.

Iskolánknak nagy múltja van, kívánom, hogy még legalább ennyi jövője is legyen.

Demjén István volt diák
1953-1960-ig

Újpest Megyeri Úti Általános Iskola

A Megyeri Fiú Iskolában 1942-ben kezdtem tanulmányaimat. 1951-ig voltam az iskola tanulója. A háború alatt 1944-45 között a harmadik osztályba csak 3 hónapig jártunk mert a háború elérte Újpestet is. Az iskola laktanya lett. Háború után kezdődött a tanítás. Vékony kis sovány gyerekek voltunk. A Vöröskeresztől sok csukamájolajat és tejpport kaptunk. 1949-ben a Fiú Iskola átköltözött a zárdába, a templom területére, ahol fiú otthon volt. Apácák felügyeltek a bentlakó fiúkra és kijártak a Megyeri fiú iskolába órákra. Tanárain: Nagybányai Sándor, Szekeres Szilveszter, Kocsis igazgató. Nagybányai tanár úr vezette a Micsurin szakkört. Nagy ásványtára, lepkegyűjteménye és kitömött állatai voltak. Az apácák kis lakrészében madarakat tartott. Színes madarakat, amiket mi fogtunk hálóval. Volt vércse és sas. Az állatokat mi etettük. Sokat kirándultunk a Nagybányai tanár úrral. Vonattal Gyöngyösre utaztunk, majd onnan gyalog mentünk Mátraházára, Kékestetőre, Galyatetőre, majd vissza Gyöngyösre. Szekeres tanár úr magyart és történelmet tanított. Ő a Toldi mindhárom kötetét kívülről tudta. Ha jók voltunk elszavalt egy-két éneket. Ő volt a focicsapat edzője.

A családomból két öcsém járt az iskolába:

Ürögi István 1943-1952

Ürögi László 1946-1954

Feleségem: Kövér Erika a leány iskolába járt 1953-1961

Jelenleg két kis unokám: Kovács Dániel 8.c és Kovács Réka 4.b

Ürögi János

„Gyerekfejjel nagyobbnak tűnt az épület, pedig akkor az új szárny még nem is létezett. Máig emlékszem a hatalmas föld-udvarra, ahol a szünetben futkároztunk, Laci bácsira, a portásra, aki az ódon folyosó végén kézzel rázta a kolompot-így jelezte az órák végét. Jól esik visszagondolni tanárainkra, akik fáradhatatlanul tanítottak, neveltek minket-egyik —ásikuk szava most is a fülemben cseng.

Hamza István
Az iskola egykori (1963-1971) diákja

„... mindig jó érzésekkel fogok visszagondolni „a Megyerire”.”

„A Megyeri” számomra mindig emlékezetes lesz, noha nem csak azért, mert itt töltöttem el tanulmányaim jelentős részét, hanem azért is, mert itt nemcsak mint diák, hanem mint ember is a legkiválóbb alapokat kaptam. Olyan alapokat, amelyekkel nyugodt szívvel vághattam neki a középiskolának. Azokra az emberekre, akikkel eltöltöttem itt 8 évet, valószínűleg sokáig emlékezni fogok, sőt van akit soha nem fogok elfelejteni. Gondolok itt mind felnőttekre, mind gyerekekre. Ez az iskola nem sokban különbözik a többi általánostól, nem a legkiemelkedőbb, de mégis van egy olyan varázsa, egy olyan egyedi hangulata, amit nagyon kevés iskola tud nyújtani. Ez a légkör nem másnak, mint a fiatalos tanerőnek és annak a gyerekközpontúságnak tudható be, ami az itt dolgozóknak uralkodik, legyen akár tanár vagy a napközis néni. Mindent összevetve én mindig jó érzésekkel fogok visszagondolni „a Megyerire”.

Németh Gábor (1996-2004)

„Sok mindent kaptunk tőle...”

Hát igen, hol is kezdjem! Nem könnyű nyolc hosszú év tartalmát néhány sorba összetömöríteni, de megpróbálkozom vele! Talán az lesz a legjobb, ha rögtön az elejéről kezdem! Először is hatalmas szerencsénk volt, hogy Gulyás Ildikó személyében egy zseniális, alsós tanítót kaptunk! Rengeteg program és élmény fűzhető hozzá, melyekben szerencsénk volt részt venni. Sok mindent kaptunk tőle, hogy ki mit, azt döntse el maga.

Ahogy teltek az évek hirtelen azon vettük észre magunkat, hogy már felsősök vagyunk! Felsőben is rengeteg jobbnál jobb tanáraink voltak, akik minden jóra megtanítottak. Azt nem mondhatnám, hogy a Megyeriben „unatkoztunk”, de lehet, hogy csak én hiszem így! Gondolok itt az iskolarádióra, amit egyik barátommal vezetgettünk, a DÖK gyűlésekre, Megyeri-napokra és a jobbnál jobb programokra, ja és a TANULÁSRA!

És végül de nem utolsó sorban a mai napig hálásak vagyunk Ili néninek, aki mindig ott állt mellettünk, és segített mindenben, amiben tudott! Köszönjük!

Németh Dávid
A volt 8/b lelkes tanulója

„Sok tapasztalattal és élménnyel gazdagodtam...”

Milyen is volt a Megyeribe járni? Huh, ez nehéz kérdés. Nyolc év összes emlékét nem lehet belefoglalni pár sorba, de azért megpróbálom. Emlékszem, még mindig az első napra amint beültem az iskolapadba várva mi is fog történni. Szerencsére jó kezekbe kerültünk és sikeresen vettük az akadályokat négy teljes évig. Aztán felkerültünk felsőbe, ami merőben más világ volt. Hála Istennek itt is remekül helytálltunk. Ebben nagy szerepe volt a tanároknak is. Természetesen voltak nézeteltérések is, de ezek száma elhanyagolható. Sok tapasztalattal és élménnyel gazdagodtam a megannyi tábor során, amit soha nem fogok elfelejteni. No, és persze a DÖK. Imádtam bemenni a stúdióba az én kis stábommal és levezetni egy-egy adást. Sok munka volt ugyan a DÖK-kel, de voltak mellettem emberek, akik segítettek nekem. Ezek olyan dolgok, amik sikerültek megértetni velem, hogy mekkora munka árán lehet sikereket elérni. Köszönök mindent, amit a nyolc év alatt kaptam.

Nagy András
A volt 8/b osztály (másik) lelkes tanulója

1. A

Osztálytanítók: **Sebők Erika**
 Kovács Ágnes

Tanulók:

Benda Alexandra
Bodor Noémi
Csombók Kinga
Fábián Réka
Gulyás Krisztián
Guttman Viktória
Győri Károly
Hajdú Ádám
Horváth Miklós
Iván Sándor
Janiga Dávid

Kis Alexandra
Lakatos Valentin
Lucuta Kiss Norbert
Lukács Barbara
Mozga Gergő Zsolt
Serbán Attila
Sriffert Ferenc
Szabó Máté
Szűcs Attila
Tajnafői Lilla
Vajda Krisztián

tanév osztályai

1. B

Osztálytanítók: **Somogyi Ferencné**
 Szili Judit

Tanulók:

Bagi Zoltán
Bincsik Fruzsina
Bolya Ádám Bence
Budinszky Bence
Csendes Alexandra
Hedvicsek Dániel
Horváth Rita
Incze Krisztina
Kecskés Máté
Kiss Gyula
Kovács Laura

Kozma Nóra
Lakatos Patrícia
Pekár Krisztián
Petrényi Krisztián
Ravadics Brigitta
Rézműves Krisztofer
Ruttner Kata
Sésztó Krisztián
Tokai Norbert Sándor
Váradi János
Varga Balázs

2. A

Osztálytanítók: **Telekné Oláh Marianna**
 Adamik Melinda

Tanulók:

Bagi Jusstina
Berki Cintia
Birgés László
Bocskai Márió
Feka Lajos
Gál Noémi
Jakab Patrik
Kalmár Gergely
Kollár Andrea
Kovács Zsolt
Legény Sándor
Lőke Krisztián Ernő

Lukács Ivett
Majnár Áron
Merza Viktória
Milichovszki Gábor
Oláh Nikolett
Pesti Bence
Szikinger István
Tercsi László
Timkó Andrea
Timkó Mónika
Tóth Noémi

tanév osztályai

2. B

Osztálytanítók: Szilágyi Zoltánné
Szentpéteriné Szabó Edit

Tanulók:

Altner Bence
Baranyi Bernadett
Bodó Réka
Borsos Nikolett
Botond Barbara
Braun Bianka
Csapó Regina
Czele Nóra
Galvács Alex
Garai Ivett
Gartner Tifani
Kapitány Gergely
Kiss Regina

Kovács Dorottya
Králl Konrád Dániel
Mányi József Péter
Miszti Gergő
Molnár Zsolt
Nagygyörgy Péter
Ókéri Márk
Papp Vencel
Patkó Richárd
Sinka Dorottya
Somogyi Andrea
Wende Rebeka

3. A

Osztálytanítók: **Dévainé Höbert Olga**
 Alm Katalin

Tanulók:

Berki Norbert
Bogdány Daniella
Farmosi Dániel
Feké Brigitta
Fűrész Zsófia
Gurbán Zsolt
Kovács Péter
Lengyel Boglárka
Maglódi Gergő

Nagy Roland
Soltész Vivien
Szabó Krisztián
Szenes Ildikó
Szijj Balázs
Tajnafoi Gábor
Tóth Attila
Vajda Lilla
Vida Liliane

tanév osztályai

3. B

Osztálytanítók: Makráné Várjon Katalin

Pál Edina

Tanulók:

Bak Noémi
Fülöp Péter
Gál Anett
Iványi Katalin
Kertész Gábor
Kocsis Fruzsina
Kolyvek Vivien
Kovács Dániel
Nagy Kata
Potoczki Attila
Rácz Tamás

Rafael Jenifer
Szabó Márk
Szendrei Csilla
Tisza Zsófia
Tóth Bálint
Tüzkő Zsolt
Vasquez Fernandó

4. A

Osztálytanítók: **Dvorszky Margit**
 Untisz Tímea

Tanulók:

Antoniewicz Alexandra
Bajó Péter
Balogh Dániel
Böde Anna
Cekov Milán
Csízi László
Czafit Bernadett
Czentye Balázs
Galanics Mercédesz
Gál Gabriella
Janiga Alexandra
Kovács Ákos

Lakatos Marietta
Langmajer Viktor
Leidheim Csaba
Szabó Ádám
Szabó Fatime
Szabó Zoltán
Szűcs Adrienn
Székely Henrietta
Szepesi Petra
Vámosy Vera
Wippelhauser Dömötör

tanév osztályai

4. B

Osztálytanítók: Kovács Péterné
Vályi Nagy Istvánné
Guba Edit

Tanulók:

Bakó Ádám	Lukács Norbert
Bakó Balázs	Nagy Dániel
Bányay Bence	Nagy Petra
Botond Henriett	Nagy Tamara
Daróczi Dávid	Németh András
Erdélyi Bettina	Olasz Laura
Harcsa Tamás	Pesti Alexandra
Hedvicsek Bence	Szamosszegi Diána
Hegedűs Dorottya	Telek Zsanna
Kádár Csaba	Tihanyi Júlia
Kovács Réka	Tisza Máté
Lak Péter	Váradi alexandra
László Erik	Vígh Alexandra

5. A

Osztályfőnök: Gerbnerné Váradi Anna

Tanulók:

Balatoni Attila
Balázs Enikő
Bártfai Balázs
Dicse Milán
Fülöp Bence
Gósi Viktor
Hajnal Tibor
Haraszin Ádám
Kertész Viktória
Kis Viktor
Murvai Klaudia

Nagy Máté
Petka Roland
Rostás Beatrix
Seres Ádám
Soltész Liliane
Szokola Emese
Vajda Gábor
Vanyóczy Brigitta
Venczel Zsuzsa
Vo Khoc Róbert
Zanathy Erik

6. A

Osztályfőnök: Berczki Ildikó

Tanulók:

Bányay Máté
Barkóczy Alexandra
Benedek Barnabás
Bognár Ferenc
Csepi Bernadett
Czele Dorottya
Fenyvesi Tamás Dániel
Gulyás Krisztián
Hagymási Norbert
Hajdú Gergő
Hegedűs István
Horváth Dávid
Jakab Zsolt

Kalu Gergő
Konkoly Dominika
Marczis Alex
Marczis Márk
Markó Bernadett
Megyeri Barbara
Nagy Edina
Orbán Fruzsina
Szánthó Péter
Tihanyi Dalma
Tóth Bettina
Winter Anita

tanév osztályai

6. B

Osztályfőnök: Szabó Istvánné

Tanulók:

Balázs Robin
Bárdos Márton
Barna Attila
Békési Dávid
Belán Eszter
Belső Marcell
Cheul Nikolett
Erdei Dóra
Fekete Andrea
Grósz Péter
Kovács László

Nagy Ivett
Németh Norbert
Orbán Csaba
Petyovszki Ádám
Puskás László
Somlai Dóra
Szabó Dávid
Szabó Péter
Szamosszegi Ádám
Váradi Péter

7. A

Osztályfőnök: Pintérné Fürt Judit

Tanulók:

Benke Viktória
Buxbaum Zsófia
Csáti Katalin
Cseh Viktor
Elek Zsolt
Géczi Dániel
Hernády Enikő
Hídvégi László
Iványi Mónika
Janiga Henrietta
Kertész Brigitta

Lovász Dániel
Pióker Nikolett
Preiszl Antal
Puskás Alexandra
Séllei Zsanett
Szabó Gábor
Vancsek Norbert
Varga Nóra
Venczel István
Zanathy Dániel

tanév osztályai

7. B

Osztályfőnök: Somlai Béláné

Tanulók:

Bíró István
Bodnár Nikolett
Breuer Diána
Halász Fruzsina
Hedvicsek Anett
Horváth Róbert
Kalu Ádám
Katona Gyula
Kiss Dávid
Máté Tünde
Mihály Zsófia
Németh Ádám

Révész Roland
Seper Ádám Döme
Szász Gábor
Szpiszár Vivien
Telek Fanni
Torsa Réka
Tóth Tímea
Urbán Éva
Venter Csaba
Veres Róbert
Vince Gábor
Zák András

7. C

Osztályfőnök: Gór Katalin

Tanulók:

Bartalus Zsuzsanna
Bekes Péter
Bölcsik Renáta
Czetnár Alexandra
Csongrádi Zsuzsanna
Daróczi Dániel
Falyuna Nóra
Gábor Mihály
Halász Dávid
Hofrics Katalin
Kovács Klaudia

Kovács Krisztina
Láposi Norbert
Lukasik Marianna Bettina
Macsuga Dóra
Molnár Zsolt
Németh Norbert
Sándor Dávid
Sápi Bettina
Soltész Dávid
Székely L. Szilárd

tanév osztályai

8. A

Osztályfőnök: Knotz Lászlóné

Tanulók:

Beke Richárd
Bíró Miklós
Börcsök András
Czentár Ágnes
Gergely Sándor László
Gircz Henriett
Győri Martin
Ivony Marcell
Kapitány Anna
Kovács Ferenc
Marozsán László

Mihály Ádám
Paulik Enikő
Pollák Attila
Richter Adrienn
Rózsa Kármén
Seres Zsanett
Szaniszló Kitty
Szeidermann Richárd
Vajda Richárd
Vén Dániel
Winter Dániel

A 2004-2005-ös

8. B

Osztályfőnök: Kalocsai Ágnes

Tanulók:

Balta Alexandra
Bártfai Eszter
Berki Róbert
Debreczeni Tímea
Füri Roland
Halász Gergely
Herceg Adrienn
Ihász Péter
Karácson Gábor
Kompusz Melinda
Kovács Károly
Markó Balázs

Nagy Viktória
Polovics Gergely
Porok Szilvia
Rákóczy Lilla
Somlai Bence
Tejnóra Péter
Tóth Bence
Tóth Nikolett
Tötös Dorottya
Vasas Réka
Zombori László

tanév osztályai

8. C

Osztályfőnök: Molnárné Szőnyi Zsuzsanna

Tanulók:

Csordás Barbara
Demjén Piroska
Douda Tímea
Drótos Péter
Erdélyi Adrienn
Farkas Dorottya
Fülep László
Gurbán György
Hajnal Yvette
Katona Alexandra
Kocsis Orsolya

Kovács Dániel
Lepkés Zoltán
Lukács Nikolett
Ölei Viktória
Paál Krisztián
Patkó Nikolett
Stefán Roland
Szabó Nikolett
Szakács Tamás
Szeri Mercédesz
Zalavári Bence

Pedagógusaink a 2004-2005-ös tanévben

Adamik Melinda	tanító	Ladányiné Czihi Anikó	igazgató helyettes, földrajz, történelem, informatika
Alm Katalin	tanító	Lendvainé Bodor Ágnes	angol
Bánfi Katalin	tanító	Liszi Annamária	angol
Benkőné Szabó Krisztina	matematika, informatika, testnevelés	Lukács Edina	matematika
Berecki Ildikó	matematika, technika	Majorné Ludvig Mária	igazgató helyettes, informatika
Borsyné Káli Andrea	földrajz, történelem	Makráné Várjon Katalin	tanító
Búzás Istvánné	matematika, rajz	Meszlényiné Ritli Márta	rajz
Dévainé Höbert Olga	tanító	Szőnyi Zsuzsanna	matematika, informatika, rajz
Dvorszky Margit	tanító	Nagy Veronika	angol
Gerbneré Váradi Anna	magyar, történelem	Paálné Raj Andrea	tanító
Gór Katalin	magyar, könyvtár	Pál Edina	tanító
Guba Edit	tanító, informatika	Pintérné Fürt Judit	magyar, ének-zene
Gyergyói Ferencné	igazgató helyettes, testnevelés, fejlesztő ped.	Sándorné Siklósi Adrienn	angol
Hajzer Zoltánné	tanító	Sebők Erika	tanító
Hamzáné Szita Ilona	igazgató, ének – zene, honismeret	Sike Bernadett	informatika
Hargitai Csilla	biológia, kémia	Somlai Béláné	testnevelés
Kalocsai Ágnes	testnevelés, biológia	Somogyi Ferencné	tanító
Kissné Györfi Zsuzsanna	ének – zene, technika	Szabó Istvánné	igazgató helyettes, biológia, kémia
Knotz Lászlóné	matematika, fizika, informatika	Szentpéteriné Szabó Edit	tanító
Kovács Ágnes	tanító	Szilágyi Zoltánné	tanító
Kovács Péterné	tanító	Szili Judit	tanító
Kovácsné Turny Andrea	földrajz, történelem	Telekné Oláh Marianna	tanító
Kustráné Miklósi Szilvia	tanító	Untisz Tímea	tanító
		Vályi Nagy Istvánné	tanító
		Viszusné Jaksics Judit	angol

Technikai és adminisztratív dolgozóink a 2004-2005-ös tanévben

Basa Ágostonné	gazdasági ügyintéző
Csáti László	portás
†Czövek János	informatikai rendszergazda
Gál György Tiborné	technikai dolgozó
†Hermán Zoltánné	technikai dolgozó
Ilszik Zoltán	informatikai rendszergazda
Koloszár Csaba	portás
Koplányi Emilné	technikai dolgozó
Koplányi Józsefné	hivatalsegéd
Kovács Attiláné	technikai dolgozó
Molnár Ferenc	gondnok
Molnár Ferencné	technikai dolgozó
Németh Jánosné	iskolaitkár
Pápai Istvánné	technikai dolgozó
Pásztory Imréné	gazdasági ügyintéző
Pintér Tamás	oktatástechnikus
Puskás Jánosné	technikai dolgozó
Sturm Ferencné	technikai dolgozó
Szemerédi Antalné	technikai dolgozó
Tóth Györgyné	technikai dolgozó

Iskolánk mindennapjai

1994-ben vezettük be iskolánkban az informatika tagozatot, azóta profilunkban ez a leginkább meghatározó.

Tanulóink a harmadik osztálytól ismerkednek az informatika tantárggyal.

Minden osztályból 12 tanuló kerülhet be a tagozatba, ők emelt óraszámban tanulják ezt a tantárgyat, a nyolcadik osztály végén pedig vizsgát tesznek, amelyről tanúsítványt kapnak.

Nekik és nem tagozatos társaiknak is igyekszünk tartalmas diákéveket, s egyben biztos tudást biztosítani.

Az alsó tagozaton tanítók feladata az alapkészségek elsajátíttatása: a szóbeli és írásbeli kommunikáció és a számolás készségének megalapozása és fejlesztése.

Helyi pedagógiai programunk alapján az olvasást és írást a hagyományos hangoktató, elemző, összetevő módszerrel tanítjuk.

A minél zökkenőmentesebb továbbhaladás érdekében fejlesztő és felzárkóztató foglalkozásokat tartanak tanítóink, illetve szükség esetén logopédusunk.

A tanítók és a napközis tanítók (akik tanítanak is bizonyos tantárgyakat) négy évig maradnak a gyermekekkel.

A felső tagozat a már kialakult alapkészségeket fejleszti tovább. Beszélni, írni, gondolkodni tanítjuk diákjainkat.

A tanulás stratégiáinak megtanítását, begyakoroltatását is fontos feladatunknak tekintjük.

Iskolánkban ún. belső vizsgarendszer van: hatodik, hetedik és nyolcadik évfolyamban vizsgának tanulók történelemből, matematikából magyar nyelv- és irodalomból.

A hagyományos tantárgyakon túl önálló tantárgyi keretben oktatjuk a hon- és népismeretet, a tánc- és drámát és az etikát. Ezeknek a tárgyaknak különösen nagy szerepet szánunk a személyiség, az önismeret fejlesztésében.

Iskolánk tanító, tanárai nagyon fontosnak tartják a tanórán kívüli programok szervezését is, hiszen a szabadidő kulturált eltöltésére is meg kell tanítani a gyerekeket. Színes, mozgalmas sportéletünk van – ezt az alsó tagozaton megvalósított „mindennapos testnevelés” program alapozza meg -, délutánonként több sportágban szerezhettek jártasságot tanulók, s nem mellékesen: iskolánk évről-évre kiemelkedő versenyeredményekkel büszkélkedhet!

Hagyományos szabadidős programjaink hozzátartoznak már a tanévek rendjéhez: akadályversenyek, Mikulás és karácsonyi ünnepség, farsang, locsolóbál stb.

Ezeket a diákönkormányzat rendezi az iskolaújság és az iskolarádió „üzemeltetése” szintén az ő feladatuk.

Nemzeti ünnepeinkről minden évben iskolai ünnepélyen vagy más módon (gyűjtőmunka, verseny) emlékezünk meg.

Színház és mozi, múzeum és játszóház látogatások színesítik iskolai életünket.

Célunk, hogy a mai kor követelményeihez alkalmazkodni tudó, kritikusan gondolkodó, humánus, empatikus fiatalokat bocsássunk el a nyolcadik osztály végén, akik – szüleik és tanáraik segítségével – felelősségteljesen választanak maguknak középiskolát, s rendelkeznek mindazon készségekkel, amelyek szükségesek annak elvégzéséhez.

A MEGYER 2000 Alapítvány több mint tíz évvel ezelőtt, 1994-ben alakult meg. Ekkor, a 90-es évek elején vetődött fel a gondolat, hogy az iskolának ki kell alakítania saját profilját, a kerület többi iskolájától eltérő lehetőségeket kell kínálni a szülőknek és tanítványainknak. Ez a szervezet ma a szülők és a pedagógusok gyermekekért végzett közös munkájának színtere.

Feladata a pedagógiai munka erkölcsi és anyagi támogatása. Céljai elérése érdekében az alábbi területeken végzi szerteágazó tevékenységét:

- ✗ nevelés és oktatás, képességfejlesztés, ismeretterjesztés
- ✗ kulturális tevékenység
- ✗ kulturális örökség megóvása
- ✗ természetvédelem, állatvédelem
- ✗ környezetvédelem
- ✗ gyermek és ifjúságvédelem, gyermek és ifjúsági érdekképviselő
- ✗ hátrányos helyzetű csoportok társadalmi esélyegyenlőségének elősegítése
- ✗ sport.

Mivel alapvető célunk az iskola életének segítése, a kuratórium üléseire rendszeresen meghívjuk azokat a kollégákat és szülőket, akik segíteni tudják munkánkat. Törekszünk a pedagógusokkal és szülőkkel történő mind szélesebb körű együttműködésre, kikérjük véleményüket egy-egy fontosabb döntés előtt, várjuk javaslataikat, igyekszünk mind szélesebb körben tájékoztatni őket munkánkról.

Néhány kiragadott példa az elmúlt évek tevékenységéből: kiemelt feladatunknak tekintjük a számítógéppark folyamatos fejlesztését; minden évben rajzpályázatot hirdetünk 1-1 aktuális témakörben; pályázatok kiírásával segítjük az oktatási eszközök fejlesztését; a kötelező önrész átvállalásával segítjük az iskolát pályázatok benyújtásában; támogatjuk a rászoruló tanulók nyári táborozását; hozzájárulunk a diákok év végi jutalmazásához. Ebben a tanévben igyekszünk segíteni az iskolát alapítása 90. évfordulójának méltó megünneplésében.

A sok feladat mellett nagyon fontosnak tartjuk, hogy a kiemelkedő színvonalon, szívvel-lélekkel végzett munka elismerésre találjon. 8 évvel ezelőtt ezért döntött úgy a kuratórium, hogy a kiemelkedő munkát végzők elismeréséül megalapítja a MEGYER 2000 díjat. Az eltelt években szülők, pedagógusok, technikai dolgozók és tanulók kapták meg a díjat.

Alapítványunk nyitott minden új kezdeményezésre, ami segíti az iskola életét. Várjuk a tenni vágyó szülőket és pedagógusokat.

Diákönkormányzat

1990-ben a rendszerváltással megszűnt az úttörőmozgalom, felbomlott az úttörőcsapat iskolánkban is. Hiányzott egy keret, egy szervezeti egység, melyen belül megszervezhetjük a gyerekek szabadidős foglalkozásait, kielégíthetjük versengés utáni vágyukat. Így jött létre, más iskolákhoz hasonlóan, a diákönkormányzat, ahol felnőtt segítséggel a gyerekek szervezik programjaikat. Nem köteleztük el magunkat egyik irányzat vagy párt mellett sem, az örök emberi értékek elsajátítása volt a célunk, mint a nemzeti múlt haladó hagyományainak továbbadása, a természetvédelem, a magyar népművészet megismertetése, a sport megszerettetése, a kultúra terjesztése.

Minden osztályban a gyerekek szavazatai alapján választottunk diákönkormányzat vezetőket, akik tanulásukkal, magatartásukkal példaértékűek, jó ötleteik vannak, társaik

hallgatnak rájuk, jó szervezőegyeniségek. E kritériumok alapján minden évben megtörténik a titkos szavazás

és a gyerekek, akik nagyon jól ismerik egymást, mindig ki tudják választani a legalkalmasabb személyeket. Így ki tudjuk védeni azt, hogy a testi fölény, vagy a rossz értelemben vett „jópofaság” kerüljön vezető szerepbe.

A diákönkormányzat, a DÖK, éves terveit egy tanévre szólóan állítjuk össze. Kapcsolódunk az iskolai programokhoz és az abban a naptári évben előforduló évfordulókhoz /pl. olimpia, államalapítás évfordulója, stb./ A tantestület és a DÖK-vezetők is részt vesznek a program összeállításában. Havi lebontásban megbeszéljük, mely osztályokra vonatkozik a program és kik a felelősök. Minden évben egy téma köré szervezzük az eseményeket, versenyeket. Így már volt meseév, olimpiai, sport év, az olvasás éve, foglalkoztunk a népművészettel, a természetvédelemmel, helytörténelemmel, az iskolánk történetével, ünnepeltük az államalapítást és a '48-as hősokeket.

Az aktuális események mellett szépszámmal vannak ismétlődő, minden évben megszervezett programjaink, amik már hagyományosak. Így minden decemberben a testvérosztályok együtt várják a Mikulást, kis műsort szerveznek és megajándékozzák egymást. A Luca-napi vásáron a néphagyományok felelevenítése mellett minden osztály vesz és elad a kirakodó vásáron, ahol nemcsak régi játékaikat és könyveiket kínálják eladásra, hanem a saját maguk által készített ajándéktárgyakat is, képeslap, könyvjelző, gyertya, stb. Az iskolai karácsonyfaünnepélyen alsó felső tagozat együtt ünnepel, a fenyőfára felfüggesztjük azon gyerekek nevét, akik erre a legérdemesebbek. Februárban a hagyományos farsangi bálra készülünk, ahol minden osztály bemutatja a saját maga által koreografált táncát és jelmezeit. A szülőkből álló zsűrinak nehéz dolga van, mert annyira színesek és ötletesek a produkciók. Minden évben azt hisszük, már újabbat nem lehet kitalálni, de azért sikerül, és ott ropják a táncot a törpék Hófehérkével, a pillangók, a hópihéek, a matrózok, szakácsok, ír táncosok, boszorkányok és bohócok és ki tudná felsorolni az összes műsorszámot.

Évente egy vagy két alkalommal papírgyűjtést is szervezünk. Így mód nyílik környezetvédő tevékenységre az újrahasznosítható papír begyűjtése által. A bevétel a gyűjtött mennyiséggel egyenes arányban az osztálypénztárakat gyarapítja. Minden tanuló és a szülők többsége is mint a kis hangyák szorgosan gyűjtenek és cipekednek, hogy az osztályok versenyében előkelő helyezést érjenek el. Gyakorta szervezünk telefonkönyv gyűjtést és a környezetet annyira károsító száraz elem gyűjtést is.

Hagyomány már, hogy minden hónapban az alsó tagozatosok iskolagyűlésen hallhatnak az elmúlt versenyek eredményeiről, a soron következő programokról és eseményekről. Kiállítjuk dícséretre azokat a tanulókat, akik erre érdemesek magatartásuk, szorgalmuk, tanulmányi munkájuk, közösségi tevékenységük, vagy bármilyen követendő jó cselekedetük miatt. A versenyfelhívásokat is itt tesszük közzé. A gyűjtőmunkák lelkesedésre sarkallják őket. A gyerekek életkori adottságaiból következően sok témát versenyszerűen dolgozunk fel. Foglalkoztunk már védett állatok és növények ismertetésével, környezetbarát termékek, árucikkek, papír és szárazelem gyűjtésével, Szent István szobrokról készült fotókat állítottunk ki, felkutattuk kerületünkben a '48-as honvédekről elnevezett utcákat, búvárkodtunk a honfoglalás kori életben, sok dokumentumot gyűjtöttünk össze a kerület és iskolánk történetéről, ami különösen aktuális iskolánk alapításának 90. évfordulója kapcsán. A könyvajánló verseny is egész évben folyamatos tevékenység. Több éven át az iskolakezdetkor meghirdettük a „Startversenyt”, ami a gyerekek iskolai beilleszkedését segítette elő a nyári szünidő után. A tanév végén egy tanítás nélküli munkanap a diákönkormányzaté. Ez a Megyeri nap, amikor akadályversenyt szervezünk, vagy meghívott előadók tartanak foglalkozást, pl. Az Őskultúra Alapítvány. A Megyeri napon zárjuk le az éves Megyeri versenyt is.

Iskolánkban a felső tagozatosok szerkesztésében iskolaújság működik, a „Megyerekszáj”. A kicsik egy-egy jól sikerült fogalmazvánnyal, élménybeszámolóval hozzájárulnak a lap összeállításához. Minden hónapban a gyerekek közreműködésével készítjük el a DÖK-faliújságot, ahol a versenyeredmények és a programok felsorolása mellett megemlékezünk az évfordulókról is. Iskolánk tanulói minden nyáron sok táborban vehetnek részt. Vannak veterán táboroztató tanáraink és vannak sok-sok éven át táborozó gyermekeink is. Az ország sok pontját felkerestük már: Balatonboglár, Fonyódliget, Balatonberény, Sáropatak, Mátramindszent, Salgótarján, Dömsöd, Visegrád és még sok egyéb helyszín. A táborok szervezése sok munkát igényel. Már decemberben, januárban le kell foglalni a szállást, a több százezer forintra rúgó táboroztatási költséget be kell szednünk, pályázatokat kell írunk, hogy fedezzük a táboroztatás anyagi alapjait. A helyszínt tanulmányozzuk, összeállítjuk a programot, és mikor élményekkel gazdagodva - a jól végzett munka örömeivel és megkönnyebbüléssel, hogy egyik gyermeknek sem lett baja - végre hazaérünk, még vár ránk a táboroztatásról szóló beszámoló és a pénzügyi elszámolás. Mégis minden évben újra kezdjük.

Félévkor és év végén értékeljük a gyerekek munkáját, a versenyeken való részvételt. A legtöbb ötöst összegyűjtött tanulókat megjutalmazzuk. Akik többször dicséretet érdemeltek az iskolagyűléseken szintén ajándékot kapnak. A Megyeri Versenyben elfoglalt helyük szerint az osztályok is jutalmat kapnak: ajándék kirándulás, játékok, édesség.

A diákönkormányzat anyagi alapját az önkormányzat éves támogatása biztosítja. Sokat segítenek felajánlásaikkal a szülők is, amit ezúton is köszönünk.

Néhány mondatot megérdemel a Megyeri Verseny bemutatása is. Ez egyidős a diákönkormányzattal. Az iskolai élet minden területére kiterjed: tanulmányi munka, magatartás, szorgalom, gyűjtőmunka, versenyeken való részvétel, szereplés ünnepélyeken, stb. Kezdetben „garasokat” gyűjtöttek a gyerekek, később mikor nem győztük a papírgarasok gyártását, a közönséges pontrendszerre tértünk át. Minden hónapban egy pontozólapon feltüntetjük az osztályok a versenyeken, programokon való részvételt, a sporttevékenységet, a magatartási és szorgalmi átlagot. Ennek alapján minden hónapban pontszámot kapnak egy előre meghatározott ponttáblázat alapján. Tanév elején a tanári kar és a DÖK-vezetők felülvizsgálják ponttáblázatot és szükség esetén változtatnak azon. A faliújságon nyomon követhető az osztályok helyzete a versenyben. Ez nagyon doppingolja a gyerekeket, és még nagyobb erőfeszítést tesznek a jó helyezés érdekében.

A diákönkormányzati munka során a gyerekekben kialakul egy egészséges versenyszellem, fejlődik kritikai érzékük azáltal, hogy látják mi a követendő és mi nem. A diákvezetőkön keresztül elmondhatják véleményüket, alakíthatják programjaikat, sérelmeikkel az iskolavezetés felé fordulhatnak, amit záros határidőn belül orvosolni kell. A DÖK-vezetők az év során néhány alkalommal megbeszélést tartanak, a 4. évfolyamosok részt vesznek a diákparlamenten is. Tanulják a demokráciát.

Reméljük sok-sok éves diákönkormányzati munkánk maradandó élményt nyújtott a gyerekek számára és kollégáinknak is emlékezetes marad.

Dévainé Hóberth Olga
Alsós diákönkormányzat vezető

A DIÁKÖNKORMÁNYZAT MUNKÁJA

A diákönkormányzat minden évben valamilyen téma köré szervezi a diákság éves programját. Foglalkoztunk már olimpiával, a honfoglalással, a mesék világával, az egyik év az olvasásverseny éve volt, míg egy másik a sport köré összpontosult. Az idei évnek, 90 éves születésnapunk a témája.

Már a tavalyi tanévet is a kutatómunkának szenteltük: felkutattuk a könyvtárakban, múzeumban, önkormányzatnál fellelhető, az iskolatörténettel kapcsolatos dokumentumokat.

Iskolaújságunkban meghirdetett belső pályázatunk nyomán a tanulók összegyűjtötték a régi tablóképeket, bizonyítványokat, okleveleket, hogy jubileumi évkönyv formájában is megjelentethessük, mindenki számára hozzáférhetővé tehessek múltunk e szakaszát. Az összegyűjtött anyagokból kiállítást is szervezünk a tanév során.

Az évnyitó műsora is kis visszatekintés volt az eltelt esztendőkre. Az új tanévet a tanulók nem kis örömeire, kilencven, a békét jelképező galamb elengedésével nyitottuk. Ebben a kerületben lakó galambász volt segítségünkre.

Szeptember végén családi napot szerveztünk, ahol a gyerekek, régi diákjaink, a szülők és tanáraink együtt versenghettek, sportolhattak. Természetesen a vetélkedő állomásainak feladatai iskolánkhoz és az évfordulóhoz kapcsolódtak. (Láthattak a gyerekek, szülők régi rendezvényeinkről videofilmet, terveztek az évfordulóra számítógépen emlékemlémát, kézi rajzban pecsétet, angol nyelvű puzzle-t raktak ki iskolánk képéből, élő szoborcsoportot terveztek iskolájukról, riportot készítettek a régi időkről idősebb, régóta itt dolgozó kollégáinkkal stb.) Erről a napról újságcikket is írtak a kerületben megjelenő Újpest Újság számára.

A verseny pontszámai beleszámítanak az évek óta nagy hagyománnyal folytatott Megyeri Versenyünkbe. Ez az osztályok között folyó, egész tanévet átölelő versenyünk a gyerekek tanulmányi, sport, közösségi, szorgalmi és magatartásbeli tevékenységeiből tevődik össze. Az első harminc nyertest minden évben jutalomnappal díjazzuk, amelyen valamilyen kiránduláson vagy más érdekes programon vehetnek részt, melynek költségeit a diákönkormányzat fizeti. Idén ezt a versenyt is megújítjuk. A tanulmányi részt különválasztva díjazzuk a többi kategóriától, illetve dicsőséglistát készítünk a hónap legjobb tanulóiból.

Az idei október 6-i ünnepélyt a DÖK szervezte meg. Osztályok közötti vetélkedőben tablókat készítettünk e napról, majd a falra kitett tablók előtt a diákönkormányzat képviselői osztályonként meggyújtottak egy-egy mécses, miközben az egész iskola a rádión keresztül hallgatta az ünnepi műsort.

Novemberben lesz megtartva diákparlamentünk, melyen diákok, szülők és tanárok együtt vitatják, szavazhatják meg a házirend változtatásait, az iskolában felmerült vitás kérdéseket.

Tervezzük, hogy a közeljövőben baráti találkozót hozunk létre iskolánk volt diákjai és a mai diákok között. A nagy elődöktől sokat lehet tanulni, hiszen olimpiai bajnok, országgyűlési képviselő, több színész és hagyományörző is van soraik között.

A gyerekek számára, tantárgyankénti gyűjtőmunkát (melyek legszebb munkái megjelennek majd évfordulós kiállításunkon), születésnapi tortasütő- és versíró versenyt is meghirdettünk az iskola köszöntésére. Iskolaújságunk, iskolarádióink idei számai is külön versenyt hirdetnek e témából. Teremdekorációs verseny is lesz az idén e témában, melyet a DÖK tagok zsűriznek majd.

A diákönkormányzat munkatervében a 90. évforduló mellett egyéb, hagyományos programjainkat is szeretnénk megvalósítani: a természetvédő tevékenység keretén belül két ízben papírgyűjtést rendezünk. A Föld Napját vetélkedővel, faültetéssel ünnepeljük. Minden évben rendezünk egy napot iskolánkért, amikor gyermek, szülő, tanár együtt takarít, ültet, tisztítja, takarítja, gondozza az iskolát és környékét. Ilyen természetvédelmi tevékenység keretében nyertünk pályázatot is, melynek gyümölcseit: videokamera, komposztáló, fóliaszorozatok stb. azóta is sikerrel hasznosítunk. Az állatok világnapját, gyűjtőmunkában kiadott versennyel ünnepeltük meg. A Víz Világnapján a kerületi csónakházban szeretnénk vetélkedőt és bált tartani. Hagyományaink közt szerepel a Halloween-bál és vetélkedő, a testvérosztályok Mikulás-ünnepsége, a Mikulásbál, Luca-napi kirakodóvásár, melyen a gyerekek saját készítésű ajándékokat is árulnak. Karácsonyi ünnepély, melyen a közös karácsonyfára, külön csillagokon, minden osztály legjobb tanulói felfüggesztheti a saját nevét.

Februárban az alsó és felsőbb évfolyamok külön-külön Gálaműsort szerveznek. Nagyon közkedveltek és látványosak az osztálytáncok és a különféle prózai és zenei előadások. Ezekre a rendezvényekre szívesen készülnek a gyerekek és jönnek el a szülők és régebbi tanítványaink is. A születésnapra való tekintettel idén különösen színvonalas gálaműsort szeretnénk.

A Gálaműsorra tervezett programunk:

Nyitótánc (a nyolcadikosok keringője), egy óras sokszínű műsor melyben tanulóink szerepelnek, tánc, tombola. A gyerekek műsora összefoglalója lesz a színjátszó körön begyakorolt, 90. évfordulóra készített színdarabok rövid részleteinek.

Minden évben megrendezett programunk a Farsangi Bál, melyet a Valentin-napi – iskolarádióinkban meghirdetett- „szívküldi” zeneszámok küldése, illetve a farsangi Herceg és Hercegnő választás előz meg. Ilyenkor minden tanuló szavaz az címre pályázó tanulókra. A Farsangi mulatságot a Herceg és a Hercegnő vezeti. Ilyenkor osztály táncokat és egyéb produkciókat, jelmezes felvonulást láthatunk, melyet követ a jelmezverseny, a tánc és limbó-verseny, majd maga a farsangi táncest. Ilyenkor is nagy szükségünk van a kellő minőségű hangosításra.

A tanév végén egy tanítás nélküli munkanapon minden évben Megyeri Napot szervezünk, ahol akadályversennyel, vagy meghívott előadók műsorával zárjuk a tanévet. Ilyenkor kerül sor a Megyeri Verseny eredményhirdetésére is.

Év közbeni folyamatos DÖK programunk az iskolaújságunk a –Megyerekszáz-szerkesztése, melyet a gyerekek készítenek segítő kollégáink közreműködésével. A szerkesztői stáb tagjai az informatika tagozatunk versenynyertesei.

Ugyanilyen közkedvelt az iskolarádió, melynek adásai az udvari szünetek végével kezdődnek el a nagyszünetekben gyerek főszerkesztőkkel, segítő tanárokkal. Itt minden osztály tanuló részt vehetnek a műsor szerkesztésében. Természetesen a DÖK és iskolánk aktualitásai is helyet kapnak a műsorban. Idén, DÖK-tevékenységünkkel pályázatot nyertünk, amiből új hangfalakat és egyéb technikai eszközöket vehetünk.

Minden hónapban igyekszünk megszervezni egy Filmklubbal összekötött teadélután, ahol egy videofilmet nézünk, majd beszélünk meg, kedélyes teázgatás és kekszezés közben. Itt lehetőség van rá, hogy a gyerekek és a tanárok a tanórán kívül is tudjanak beszélgetni, közelebb kerülni egymáshoz.

Iskolánk pár éve még teljesen lepusztult, sivár termekkel volt teli. A mai családias, otthonos és igényes környezet, a szakmailag is magas szintű oktatás, a számítástechnika tagozat kialakítása, a színjátszó kör elindítása, napközis csoportok rengeteg kézműves- és szabadidős foglalkozása hosszú és folyamatos munka, és rengeteg megnyert pályázat eredménye. A gyerekek a tanárok és a technikai dolgozók is egyaránt sajátjuknak érzik az épületet. A takarító nének gondosan ápolják a rengeteg szobanövényt is.

Mivel a folyosókat díszítő rajzok a gyerekek munkái, és egy-egy közös társadalmi napon együtt mossuk le még a padokat is, nemigen fordul elő az iskolában rongálás, inkább azt várják a gyerekek, hogy mikor kerül ki már egy-egy új rajzuk a falakra.

Intézményünk elindult azon az úton, hogy a kerület legjobb iskolái közé sorolhassunk. Az eredményes, megkezdett, közös munkát csak úgy lehet folytatni, ha az iskola valamennyi dolgozója azonosul a hosszú távú tervek megvalósításával. Közös munkánkkal azt kívánjuk elérni, hogy tanulóink sikeres, jól képzett emberekké váljanak, akik az oktató - nevelőmunka során minél több pozitív élményt szerezhessenek. Az iskolának legyen szoros kapcsolata a családokkal, mert a nevelés olyan közös feladat, melyet csak együtt tudunk hatékonyan megvalósítani.

Szőnyi Zsuzsanna felső tagozatos DÖK-vezető

Kerületi szintű versenyeredményeink 2003/2004

A verseny megnevezése	Helyezés	A versenyző neve	Osztály, kategória	A felkészítő tanár neve
Mesemondó	V.	Sármán Péter	3-4.	Somogyi Ferencné
Meseíró versenyen jó teljesítményt nyújtott		Horváth Zsanett Mihály Diána Gréta	4. 4.	Somogyi Ferencné
Ének csoportverseny	I.	Erdélyi Bettina Kovács Réka Telek Zsanna	3.	Bánfi Katalin
Vers – és prózamondó	VI.	Nagy Viktória	7.	Pintérmné Fürt Judit
Nyelvünkben élünk	V.	Nagy Gábor	8.	Gerbnerné Váradi Anna
Szent László történelmi vetélkedő	I.	Molnár Zsolt Székely Szilárd Szpiszár Vivien	6.	Borsyné Káli Andrea
Herman Ottó biológia	VI.	Németh Gábor	7-8.	Szabó Istvánné
Teleki Pál földrajz	VI. IV.	Pollák Attila Nagy András	7. 8.	Borsyné Káli Andrea Borsyné Káli Andrea
Fizika	III. V.	Győri Martin Németh Gábor	7. 8.	Knotz Lászlóné Knotz Lászlóné
Angol	V.	Lukasik Tina	6.	Lendvainé Bodor Ágnes
Angol olvasás és irodalom	IV.	Vince Andrea Németh Gábor Németh Dávid		Lendvainé Bodor Ágnes
Népdalverseny	VI.	Lakatos Edina	6.	Pintérmné Fürt Judit
Népdalverseny csoportos	III.	Horváth Zsanett Vén Bianca Mihály Diána Gréta Tóth Bettina Fekete Andrea Somlai Dóra Belán Eszter Erdei Dóra		Pintérmné Fürt Judit
Számítástechnika	I. III. II. III. VI. IV. I. II. II. VI. IV. V.	Németh Gábor Paulik Enikő Ludvig Máté Fülöp Norbert Nagy Viktória Gyuris Kata Zsófia Németh Dávid Nagy András Bodnár Nikolett Grósz Péter Buxbaum Zsófia Kovács Krisztina	7-8 5-6	Szőnyi Zsuzsanna Sike Bernadett Szőnyi Zsuzsanna Szőnyi Zsuzsanna Sike Bernadett Szőnyi Zsuzsanna Szőnyi Zsuzsanna Szőnyi Zsuzsanna Sike Bernadett Sike Bernadett Ladányiné Czihai Anikó Sike Bernadett
Testnevelés				
Torna	II.	Lányok		Somlai Béláné
Torna	I.	fiúk		Somlai Béláné

CSIVIT	I.		I.,korcsoport II. korcsoport IV. korcsoport	Szilágyi Zoltánné Somogyi Ferencné Somlai Béláné Szilágyi Zoltánné Kovács Ágnes Adamik Melinda Somlai Béláné Somlai Béláné Kalocsai Ágnes Somlai Béláné Kalocsai Ágnes
Sor- és váltóverseny	III.			
Labdarúgás	VI.			
Kézilabda	V.			
Kosárlabda	VI.			
Röplabda	II.			
Szent László történelmi vetélkedő fővárosi forduló	III.	Molnár Zsolt Székely Szilárd Szpiszár Vivien	6.	Borsyné Káli Andrea
Számítástechnika fővárosi forduló	IV. III. IX.	Bodnár Nikolett Németh Gábor Nagy András	5-6. 7-8.	Sike Bernadett Szőnyi Zsuzsanna Szőnyi Zsuzsanna

Kerületi szintű versenyeredményeink 2004 - 2005

A verseny megnevezése	Helyezés	A versenyző neve	Osztály, kategória	A felkészítő tanár neve
Játék és matematika	II.	Lak Péter Bányai Bene Horváth Zsanett Czagány István	4. b 5. b	Kovács Péterné Lukács Edina
Egészséges életmód	I. III.	Bajó Péter Czafit Bernadett Lakatos Marietta Szabó Zoltán Nagy Dániel Nagy Petra Váradí Alexandra Vígh Alexandra	4. a 4. b	Untisz Tímea Guba Edit
„Énekeljtek együtt”	IV.	Erdélyi Bettina Kovács Réka Telek Zsanna	4. b	Kovács Péterné
Testnevelés Sor- és ügyességi váltóversenyek	III. III. VI.		1. évfolyam 2. évfolyam 4. évfolyam	Kovács Ágnes Szilágyi Zoltánné, Adamik Melinda Guba Edit
Kerületi CSIVIT verseny	I. III.		2. évfolyam 3-4. évfolyam	Szilágyi Zoltánné, Adamik Melinda Guba Edit
Mezei futó CSB fiúk	II.		2. évfolyam	Szilágyi Zoltánné, Adamik Melinda

Mezei futó CSB fiú egyéni	I.	Kalmár Gergő	2. a	Adamik Melinda
Mezei futó CSB lány egyéni	IV.	Olasz Laura	4. b	Guba Edit
Grafika az Újpesti Futófesztiválra	III.	Telek Zsanna	4. b	Kovács Péterné
Mesemondó verseny	I.	Feka Lajos	2. a	Telekné Oláh Marianna
Versmondó verseny	III.	Majnár Áron	2. a	Telekné Oláh Marianna
Versmondó verseny	IV.	Németh András	4. b	Vályi Nagy Istvánné
Olvasási verseny	V.	Fűrész Zsófia	3. a	Dévainé Höberth Olga
Mesíró verseny	„Megdicsé- r-tek” kategória	Vámosy Vera	4. a	Dvorszky Margit
Meseillusztráció	„Szép” kategória	Jakab Patrik	2. a	Telekné Oláh Marianna
Országos LOGO	38.	Bajó Péter	4. a	Hajzer Zoltánné
Matematika	IV.	Zák András	7. évfolyam	Lukács Edina
Angol	V.	Zák András	7. évfolyam	Sándorné Siklósi Adrienn
Informatika Kisgrafika	III. V.	Haraszin Ádám Bakos Dávid	5. évfolyam	Molnárné Szőnyi Zsuzsanna
Informatika Kis komplex	II. VI.	Grósz Péter Belső Marcell	6. évfolyam	Sike Bernadett
Informatika Nagy grafika	IV.	Bodnár Nikolett		Sike Bernadett
Informatika Szövegszerkesztés	I. II.	Nagy Viktória Zák András		Sike Bernadett
Informatika Táblázatkezelés	I.	Paulik Enikő	8. a	Sike Bernadett
Informatika Nagy komplex	I.	Kapitány Anna	8. a	Sike Bernadett
Nyelvünkben élünk	VI.	Lukasik Tina	7. c	Gór Katalin
Népdaléneklés	II. V.	Séllei Zsanett Horváth Zsanett		Hamzáné Szita Ilona
Biológia	IV. VI.	Pollák Attila Szpiszár Vivien	8. a	Szabó Istvánné
Kémia	IV.	Zák András		Szabó Istvánné
Földrajz	I. III. II.	Székely Szilárd Zák András Pollák Attila	7. c 8. a	Kovácsné Turny Andrea
Teleki Pál fővárosi földrajz	IX. XIV.	Székely Szilárd Pollák Attila	7.c 8.a	Kovácsné Turny Andrea
Műveltségi vetélkedő, ének-zene	VI.	Horváth Zsanett Fekete Andrea Kovács Klaudia Kapitány Anna Szaniszló Kitty	5. b 6. b 7. c 8. a 8. a	Kissné Győrfi Zsuzsanna

Informatika fővárosi Szövegszerkesztés	XI. XII.	Zák András Nagy Viktória	7.b 8.b	Sike Bernadett
Komplex I.	VIII.	Grósz Péter	6.b	
Komplex II. Táblázatkezelés	XI. XIV.	Kapitány Anna Paulik Enikő	8.a 8.a	Sike Bernadett

Akikre büszkék vagyunk

**Vályi Nagy Istvánné;
Bánfi Katalin; Dévainé Hőberth Olga; Somlai Béláné;
Szőnyi Zsuzsanna; Szilágyi Zoltánné
(pedagógusok)**

**Kimagasló pedagógiai tevékenységükért, valamint a Megyeri
Úti Általános Iskoláért végzett odaadó munkájukért Megyer
2000 díjban részesültek.**

**Lengyel Zsófia; Sármán Dóra; Szabó Anna; Kovács
Rita; Zádori Roland; Harsányi Ildikó; Kovács
Barbara; Paulik Tamás; Bárány László; Mezőfi
Szilvia; Németh Gábor; Pollák Attila ??
(tanulók)**

**Kiemelkedő tanulmányi eredményükért, szorgalmukért és
versenyeredményeikért Megyer 2000 díjban részesültek.**

**Németh Jánosné; Csáti László; Koplányi Emilné;
Pintér Tamás
(technikai dolgozók)**

**Hosszú, éveken át tartó, fáradságos, odaadó munkájukért
Megyer 2000 díjban részesültek.**

Hagyományaink képekben

90. Tanévnyitó 2004.

Megyeri Gála 2004.
Telek Zsanna, Erdélyi Bettina,
Kovács Réka

90. Tanévnyitó 2004.

90. Tanévnyitó 2004.

90. Tanévnyitó 2004.

Hagyományaink képekben

Mikulás 2003
4. b osztály

Korcsolyázás

Karácsony 2003.
Betlehemes 3. a

Farsang 2005. 8. c

Farsang 2005. 1. a

Farsang 2005. 2. b

Hagyományaink képekben

CSIVIT 2005.
2. évfolyam

CSIVIT 2005.
2. évfolyam

Újpesti Futófesztivál

Terítő verseny 2005.
2. b osztály

Családi – nap 2004.

Családi – nap 2004.

Kirándulások, táborozások

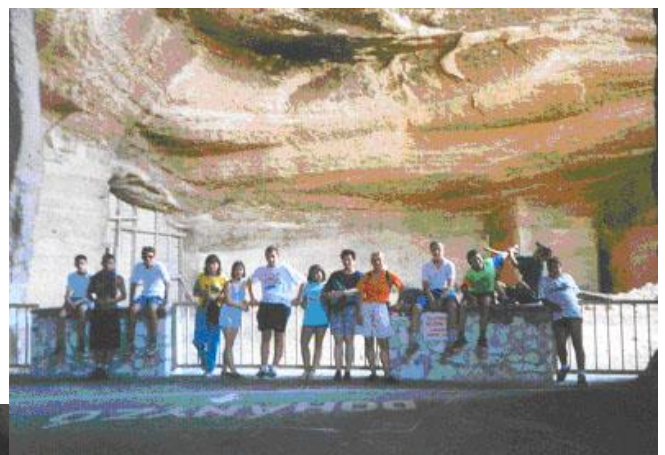
Táborainkról

Iskolánkban hagyomány a nyári táborok szervezése. Alsó tagozaton minden évben van egy nagyobb létszámú tábor, ahová első osztálytól negyedik osztályig várják a gyerekeket a tanító nénik. Ezen kívül mindig van néhány osztálytábor is. Felső tagozaton a szervező tanárok elsősorban a saját osztályaikban hirdetik meg a táborokat.

A helyszín kiválasztásánál arra törekszünk, hogy minden évben egy újabb tájegységgel ismerkedjenek meg tanulóink. Fontos szempont, hogy természetes víz vagy strand közelében legyünk, hiszen a strandolás a gyerekek egyik legkedveltebb nyári szórakozása. Természetesen számtalan egyéb programot is szervezünk: kirándulásokat, sport- és kézműves foglalkozásokat, vetélkedőket, közösségi játékokat. A táborhelyünkhöz közeli városok nevezetességeit sem hagyjuk ki. Táborozó diákjaink nagyon kedvelik a már hagyományosnak számító helyismereti vetélkedőket.

A tábor költségeivel igyekszünk minél kevésbé terhelni a szülőket, ezért rendszeresen pályázunk tábori támogatásokra. Az Újpesti Önkormányzat minden évben minden táborunkhoz nyújt valamennyi támogatást, csakúgy, mint iskolánk alapítványa, a Megyer 2000 Alapítvány. Ezen kívül minden évben egy táborunknak lehetősége van a Fővárosi Önkormányzathoz is pályázni.

Kőszeg 1999

Kirándulások, táborozások

Hatvan 2000

Mátrafüred 2004

Sástó 2004

„Így írunk mi...”

VERS AZ ISKOLÁMRÓL

Legjobb út az iskola
Reggel 8-ra éj oda!
Azért jó a tanulás,
Okos lesz az iskolás.
Számtek., matek, környezet,
Leckét ír a sok gyerek.
Énekóra trallala...
Zeng a terem ablaka.
De a szél meg azt dalolja:
KILENCVEN ÉVES A
MEGYERI ISKOLA!

Vida Liliána 3.a

SZÜLETÉS NAPRA

Kilencven év sok idő,
Bizony megöregedett Ő!
Sok tanuló okosodott,
Néha-néha rosszkodott.
Büszke is a sok diákra,
Rácsodálkoznak a világra.
Sikeres felnöttek lettek ők,
Megyeri Iskolából kerültek ki ők.

Kilencven éves az iskola!
Éljen, éljen ez a csoda!

Tóth Attila 3.

AZ ÉN ISKOLÁM

Az én iskolámba mikor reggelente
elmegyek,
Nem is gondolok arra, hogy én is története
része leszek.
Pedig 90 éven át e falak között rengetegen
értelmesedtek.
Talán még híresek is lettek.
Majd én is az leszek
S a Megyerire, az én kis iskolámra
meghatódva büszkén visszaemlékezek.

Bogdány Daniella 3. a

90. évforduló

Iskolánk kit szeretünk, ez a
Megyeri,
ez 4 felső előtt 4 elemi.
Minden diák könyvét briliánsan kezeli.
Iskolánkban minden diák
Iskoláját kedveli.

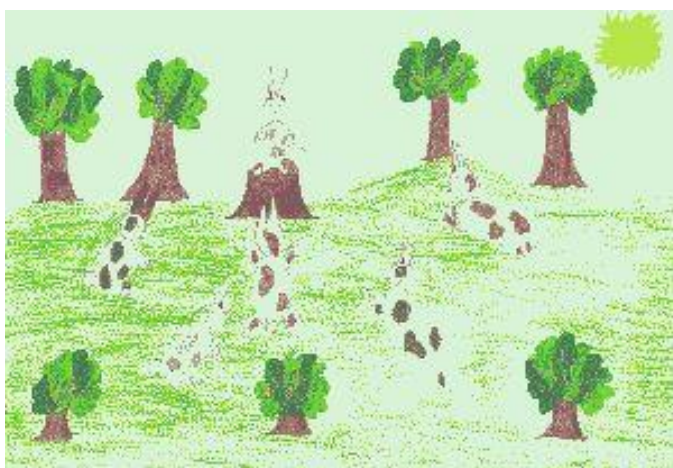
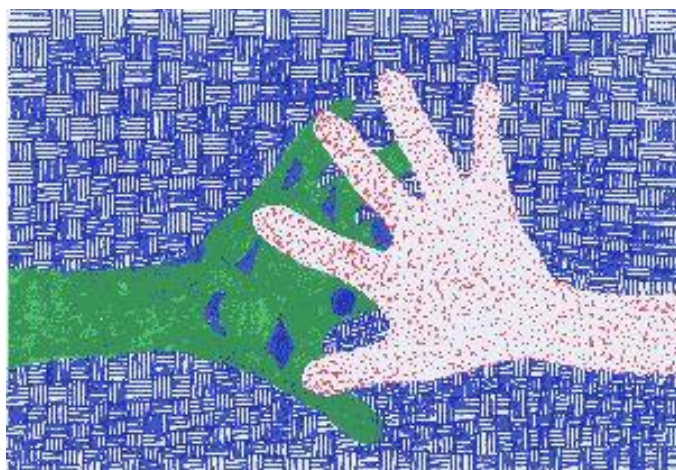
Iványi Katalin 3.b

Diákmunkák
- alsó tagozat-

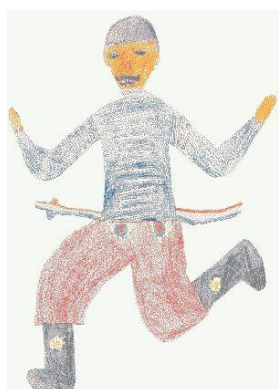
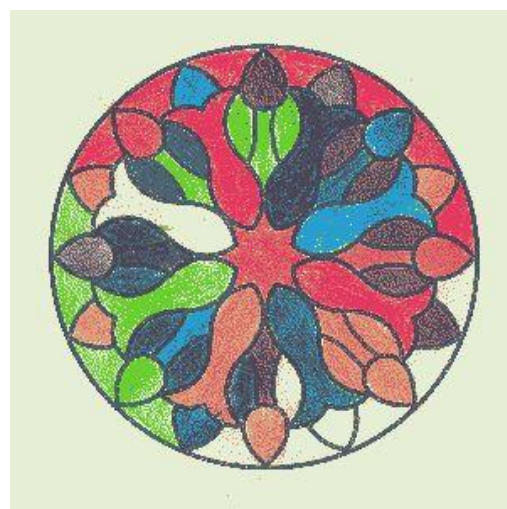
Horváth Rita és Kovács Laura 1.b

Majnár Áron 2.a

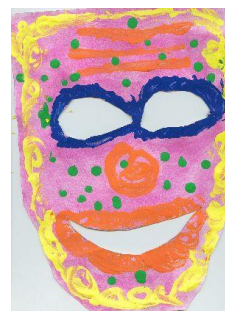
Tercsi László 2.a

Csombók Kinga 1.a

Szabó Máté 1.a

Ruttner Kata 1.b

**Diákmunkák
- alsó tagozat -**

Vámosy Vera 4.a

Németh András 4.b

Szepesi Petra 4.a

Telek Zsanna 4.b

Diákmunkák
- felső tagozat -

Bárdos Márton

Belső Marcell

Erdei Dóra

Váradi Péter

Szabó Dávid

Diákmunkák
- felső tagozat -

Fekete Andrea

Puskás László

Somlai Dóra

Nagy Ivett

Grósz Péter

Számítógépes grafikák

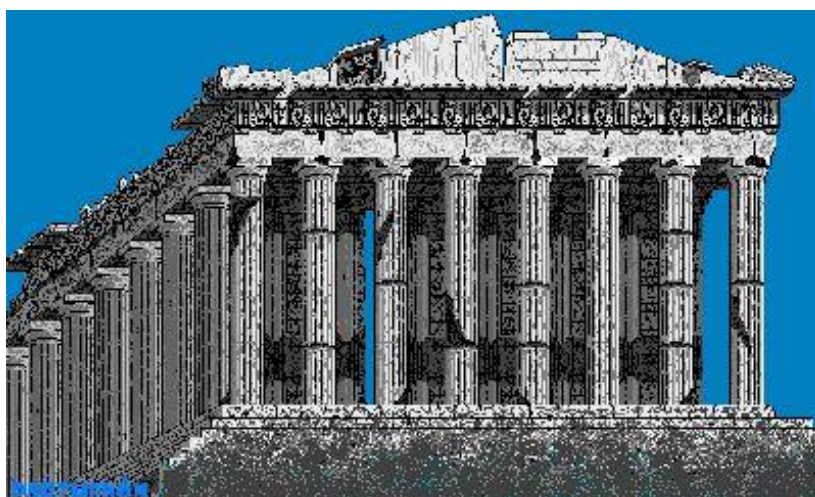
Rajnai Csilla 2002

Balta Beatrix 2002

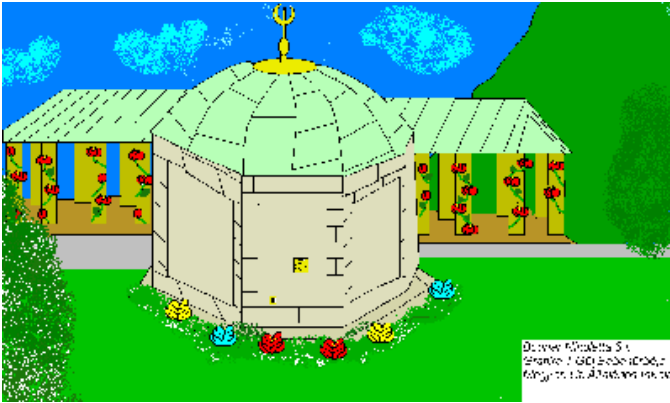

Németh Gábor 2003

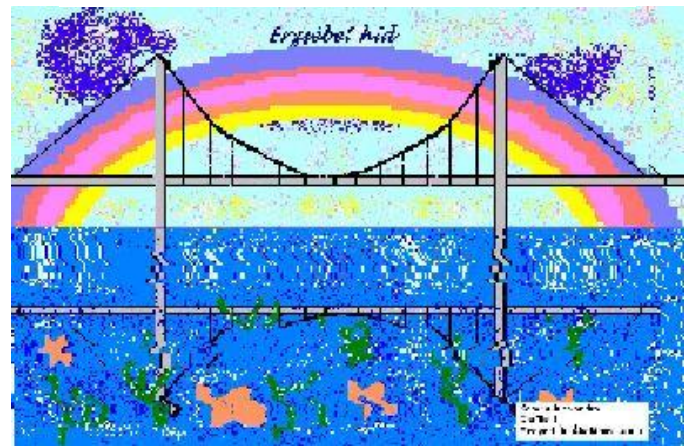
Fülöp Norbert
2003

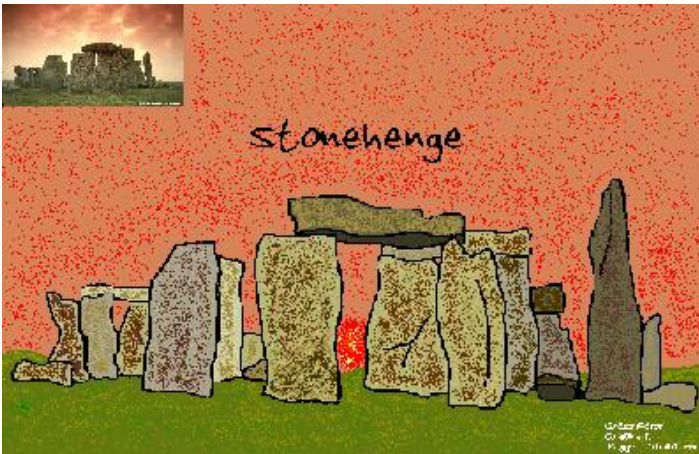
Számítógépes grafikák

Bodnár Nikolett 2004

Katona Alexandra 2003

Grósz Péter 2004

Kapitány Anna 2003

Az én iskolám...

Én, jó iskolám, Megyeri, sok mindent megélt, háborút, békét, gazdasági világválságot, örömet és szomorúságot, de még most is áll, és falai közt folyik az oktatás.

Mikor fölköltöztünk vidékről Pestre igazán félttem, hogy milyen is lesz, és bizton állíthatom, hogy nem ért csalódás. Tán részben ennek az iskolának köszönhetem, hogy kialakult bennem tudásszomjam, megkedveltem a tanulást. Szüleimmel azért választottuk ezt az iskolát, mert az itt lakó ismerősök azt állították, hogy nagyon jó és nagyon jó tanárok tanítanak. Ezt az állítást ez idáig nem cáfolta meg semmi, és senki.

A legtöbb diák azt tartja a tanárokról, hogy „nem is emberek”, csak azért vannak, hogy ne legyen olyan egyszerű az életünk. De, ha a másik ember iránti érdeklődéssel fordul felé, munkahelyén,-az iskolán kívül, kapcsolat során is megismerhetve teljesen más képet kap, kaphat nevelőjéről. A tudás nagy szó, és ez, úgy ahogy mindenki életét, az enyémet is behálózza, az alapokat, amin, remélem a tudás fellegvára állni fog, ezek között a falak között, tanulom meg. Szóval hálásak lehetünk mindenkinek, akik általános iskolai pályafutásunkat biztatással kísérték, kísérik végig.

Voltak jó pillanatok, és voltak rosszak, volt mikor egymással, volt mikor egymás ellen voltunk. Részemről szép volt ez az együtt töltött néhány év-mivel én személy szerint 4.-ben csatlakoztam a megyeris diákok sorába. Az eltelt időszakban éltem azzal a megadott lehetőséggel, hogy társaim tipikus emberi gyengeségeikből tanuljak, úgy ahogy más is teszi, teheti az enyéimből. Ha ez az iskola nem lett volna, ki tudja, hogy mi lenne most belőlem, és vajon mi lenne most másokból, szóval nekem ez az iskola nagyon sokat tanított valamint nagyon sokat jelent.

Persze megértem mindazokat, akik az előbb említett dolgokkal nem értenek egyet, mivel nekem szerencsém volt megélni mind a két változatát iskolai éveimnek, és véleményem szerint jobb élni azzal a tudattal, hogy valaki vagy, valamit tudsz, amire büszke lehetsz.

A költő Váci Mihály szavaival élve „Dolgozni csak pontosan, szépen, ahogy csillag megy az égen, úgy érdemes.”

Pollák Attila 8. a

Ez az iskola, ahová járok egy olyan intézmény, ahol nem csak oktatnak, hanem nevelnek, tisztelnek és tisztességre tanítanak.

Ez a hely arra szolgál, hogy a tanulók az alapvető tudást elsajátítsák.

Segít abban, hogy a diákok kapcsolatot teremtsenek tanáraikkal és megtanuljanak a közösségbe beilleszkedni, majd csapattagként dolgozni.

Macsuga Dóra 7. c

Azért szeretek ebbe az iskolába járni, mert az osztálytársaim nagyon jó barátaim, segítőkészek, kedvesek, a tanárim türelmesek, megértőek, még az ilyen izgága gyerekekkel is ,mint én vagyok!

Kádár Csaba 4.

Az évkönyv munkatársai:

Berecki Ildikó
Dévainé Höbert Olga
Dvorszky Margit
Gerbnerné Váradi Anna
Gór Katalin
Guba Edit
Gyergyói Ferencné
Hajzer Zoltánné
Hamzáné Szita Ilona
Kissné Győrfi Zsuzsanna
Knotz Lászlóné
Kovács Péterné
Kovácsné Turny Andrea
Ladányiné Czihai Anikó
Lendvainé Bodor Ágnes
Liszi Annamária
Lukács Edina

Makráné Várjon Katalin
Molnárné Szőnyi Zsuzsanna
Nagy Veronika
Sándorné Siklósi Adrienn
Sebők Erika
Sike Bernadett
Somlai Béláné
Somogyi Ferencné
Szabó Istvánné
Szentpéteriné Szabó Edit
Szilágyi Zoltánné
Telekné Oláh Marianna
Untisz Tímea
Vályi Nagy Istvánné
Berc Sándorné
Pintér Tamás

Tartalom

Köszöntő	5
Iskolatörténet.....	6
Múltidéző	7
Régi idők emlékei képekben	8
Az osztályozás története.....	11
Emlékkönyv	12
A 2004 – 2005 – ös tanév osztályai.....	30
A 2004 – 2005 – ös tanév pedagógusai.....	48
A 2004 – 2005- ös tanév adminisztratív és technikai dolgozói.....	49
Iskolánk mindennapjai	50
Versenyeredményeink.....	54
Akikre büszkék vagyunk.....	57
Hagyományaink képekben	58
Kirándulások, táborozások.....	61
„Így írunk mi...”	63
Diákmunkák – alsó tagozat	64
Diákmunkák felső tagozat.....	66
Számítógépes grafikák	68
Az én iskolám – diákíráások	70
Az évkönyv munkatársai.....	71

